Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 52. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 8-го БЕРЕЗНЯ 1978. ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 8, 1978 No. 52. VOL. LXXXV.

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР ЗАСТОСУВАВ ЗАКОН ТЕФТА-ГАРТЛІ ДЛЯ ПРИПИНЕННЯ СТРАЙКУ ВУГЛЕКОПІВ; ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ ТРУДНОЩІ

Вашінгтон. — Президент Джіммі Картер скористав в понеділок, 6-го березня, з закону Тефта-Гартлі для припинення на 80 днів уже три-місячного страйку вуглекопів, кажучи, що коли б цей страйк потривав ще один місяць, то ще один мільйон американців втратили б працю. Це вже втретє Президент ЗСА користає з цього закону, щоб змусити юнію Об'єднаних Робітників Шахт, яка нараховує 160,000 членів, припинити страйк на 80 днів і в тому часі продовжувати переговори з власниками шахт для вирівняння їхніх суперечностей в переговорах. Користаючи із закону Тефта-Гартлі для припинення теперішнього страйку вуглекопів, президент Картер рівночасно дав доручення Генеральному Прокураторові та губернаторам стейтів, в яких існують копальні вугілля, щоб вони поробили всі необхідні заходи для повернення вуглекопів до праці та виключення евентуальних заворушень, використовуючи в тій цілі федеральних маршалів та, в потребі, Цивільну Ґвардію — інформують з Білого Дому. Президент юнії Об'єднаних Вуглекопів, Арнольд Р. Міллер, зі свого боку передбачає, що менше ніж половина вуглекопів послухає президента Картера та застосованого ним закону Тефта-Гартлі і повернеться до праці, а інші „не повернуться самі і намагатимуться зупинити тих, які повертаються". Повідомляючи про застосування закону Тефта—Гартлі, президент Картер рівночасно заявив, що він поробить всі можливі заходи, щоб представники вуглекопів і їх працедавців негайно відновили переговори для остаточного полагодження спору. Речники працедавців висловили своє невдоволення з того, що президент Картер робить на них натиск, щоб вони погодились на більші підвишки заробітних платень для вуглекопів.

Проте, справа підвишки платні, передбаченої новим контрактом на 37 відсотків протягом трьох років, не була причиною того, що більшість вуглекопів голосувала проти ратифікації нового договору. Головною причиною тієї відмови було передбачуване контрактом право працедавців суспендувати і навіть звільняти з праці провідників нелегальних страйків, постанова про те, що вуглекопи мали б платити частину коштів шпитальної і медичної опіки та медикаментів та, вкінці постанова, що вже емеритовані вуглекопи одержували б меншу пенсію від тих, що тепер відходитимуть на емеритуру.

Д-р Володимир Нестерчук, видатний суспільно-громадський діяч, помер нагло в Ню Йорку

Св. п. д-р Вол. Нестерчук

У вівторок вранці, як це число „Свободи" вже було готове до друку, одержано телефоном сумну вістку про ненадійну смерть видатного нашого суспільно-громадського діяча, члена Головних Управ НТШ, ООЧСУ, „Самопомочі" та інших організацій і установ, довголітнього члена УНСоюзу у 194-му Відділі, св. п. Володимира Нестерчука. Про подробиці смерти і похоронів у цій хвилині ще немає вісток. Відомо тільки, що в понеділок, 6-го березня, в годині 11-ій ночі, поліція повідомила родину про те, що св. п. д-р В. Нестерчук помер нагло на мозковий удар („строк"), хоча Покійний вже від деякого часу хворів на недугу серця.

Св. п. Володимир Нестерчук народився в Тернополі 14-го червня 1909-го року. До Америки приїхав після Другої світової війни. Осиротив дружину Марію та синів Ігоря і Юрія.

Представник ЗУАДК взяв участь в рядовій конференції у Вашінґтоні

Філядельфія (ЗУАДК). — Минулого четверга, 2-го березня 1978 р., у Вашінґтоні відбулася конференція Дорадчого Комітету для допомоги закордонові, який існує в державному департаменті для координації допомоги краям поза ЗСА і американських добровільних установ уряду. Як організація, що від воєнного часу є акредитована при Державному департаменті, та яка закордоном допомагала й досі помагає післявоєнним утікачам, дала допомогу після землетрусу в Югославії і ін, делегувала на цю конференцію свого першого містоголову д-ра Олександра Білика й контролера д-ра Ярослава Падоха. Конференція, якою керував голова Комітету Г. Гаррис, перевела широку дискусію над доповідями державних урядовців про завдання Комісії й вагу громадського чинника в допомозі американського уряду закордонові у переведенні більших проєктів, зокрема агрикультурних. Окрему вагу звернено на морально-етичну сторону діяльности громадських допомогових організацій і їх методи збирання фондів та їх зужиття, які не завжди стоять на відповідній висоті.

Після конференції представники ЗУАДК відбули нараду з керівником Південно-американського відділу п. Робертом Линдзі, якому з'ясували заходи ЗУАДК для допомоги українським хліборобам в Бразилії, зокрема в стейті Парана, які потребують допомоги для модернізації своїх господарств. Акцію допомоги започаткував декілька років тому президент ЗУАДК, д-р Володимир Ґалан, побувавши в Бразилії й відбувши конференцію з американським амбасадором. Відвідавши українські оселі в Бразилії, д-р Ґалан наочно переконався, що без значної допомоги наші давні сільські поселення не вдержаться, бо коли не модернізувати їх господарств, то молодь на них не залишиться. Делегати ЗУАДК пред'явили в цій справі п. Линдзі обширний меморіял, виготовлений Головою Управи Українського Хліборобського Союзу в Куритибі, під проводом голови проф. Степана Плахтина, та перекладений на англійське заходами д-ра Миколи Ценка, який з особливою наполегливістю піддержує цю важливу акцію. Р. Линдзі вияснив, що під цю пору уряд ЗСА не дає ніякої допомоги Бразилії й не має в ній своєї допомогової місії, як це є в ряді південно - американських держав, тому ЗУАДК не може в цю пору включитися в допомогову акцію, але обіцяв простудіювати меморіял і пропозиції ЗУАДК та вжити їх в дальшому плянуванні американської допомоги для південно — американських країв. Д-р Білик з'ясував п. Линдзі господарський, а д-р Падох правно-суспільний аспект плянованої допомоги й підмітили, що недавні відвідини Бразилії дружиною президента Картера та заповіджені недалекі відвідини самим Президентом віщують поширення допомоги уряду ЗСА й на цю найбільшу країну Південної Америки.

Український Демократичний Клюб у Вашінґтоні

Вашінґтон. (О.Л.). — Політичні події на Україні і в міжнародних стосунках поза СССР видвигнули українські проблеми із глибокої деконьюнктури на поверхню актуального життя. Відкриття американського консуляту в Києві, посилене переслідування дисидентів режимом СССР, акції Л. Плюща, Беоґрадські конференції і активність політичних сил еміґрацій сусідніх Україні народів створили неминучі вимоги для українських політично-активних людей бути думаючими учасниками подій. Український Демократичний Рух в ЗСА започаткував заходи і заплянував акції для активної участи нашого демократичного чинника в цих подіях, де він (рух) мав би внести деякі нові думки й методи, що їх досі в українському політичному житті бракувало. Йдеться тут про нові концепції, толерантність думок інших, спільність а не ексклюзивність у проводі нашого життя, виборність політичного представництва, правильне трактування ситуації в Україні, стосунки до політичних чинників цієї країни, і, вкінці, про урухомлення демократичного сектора громади, в організованих формах якої його бракує.

З такими цілями в програмі були екликані сходини громадян у Вашінґтоні в суботу, дня 22 жовтня м.р., на яких обговорено названі проблеми й рішено заснувати відділ Українського Демократичного Руху (Український Демократичний Клюб). Головою клюбу обрано д-ра Ю. Гутника, а членами управи Я. Волошина, С. Процика, О. Ломацького та В. Демчука.

Управа відбула своє перше засідання у понеділок, 21-го листопада. Постановлено ввійти в ділові зв'язки з головним секретаріятом УДРуху в Ню Йорку, відбути дискусійні вечори на заплановані теми, виступи запрошених гостей, збільшити членство й мати штаб людей до праці, яка буде актуальною в столиці цієї країни.

Тіто прибув до ЗСА на переговори з Картером

Вашінґтон. — В понеділок, 6-го березня ввечорі, сюди прибув на 4-денні відвідини 85-річний юґославський президент Йозеф Броз-Тіто, який плянує протягом наступних 3-ох днів переговорювати з президентом Джіммі Картером і членами його уряду.

Тіта на військовому летовищі Андрус вітав державний секретар Сайрус Венс та інші урядовці Державного департаменту, як також члени юґославської амбасади у Вашінґтоні.

Йозеф Броз-Тіто

Проте, цього ватажка комуністичної Юґославії, який від 1948-го року старається вести незалежну від Москви політику і зараховує свою державу до невтральних країн „третього світу", біля Білого Дому також „вітали" протестаційними демонстраціями представники хорватської громади в ЗСА, які вимагали самостійности для Хорватії, як також протестували албанці, закидаючи урядові Тіта порушення національних прав албанської меншини в Юґославії, і речники сербів, які закликали президента Картера не переговорювати з „комуністичним вбивником".

Коментатори передбачають, що Тіто і президент Картер не тільки обговорюватимуть відносини між ЗСА і Юґославією, але і міжнародну ситуацію в загальному, зокрема питання політики детанту між Заходом і Сходом.

Це вже треті з черги відвідини Тіта в ЗСА.

СССР може здобути військову перевагу над ЗСА

Вашінґтон. — Крайовий Стратегічний Інформаційний Центр, приватна організація спеціялістів в ділянці питань оборони ЗСА, у своєму звіті на 1978-ий рік твердить, що якщо Америка негайно не поробить належних заходів, то Совєтський Союз вже на початку 1980-их років здобуде військову перевагу, і то частинно тим, що не респектуватиме міжнародних договорів щодо обмеження чи зменшення різних родів зброї.

Представляючи цей звіт, який має назву „Зброя, вояки та військові бюджети", речник згаданої організації Френсис Гобер заявив під час пресової конференції, у неділю, 5-го березня, що Москва не додержується договорів щодо обмеження кількости підводних човнів з атомовими ракетами, як також продовжує надмірно розбудовувати радарну систему, що її можна використовувати для вистрілу ракет. Гобер таким чином заперечив недавнє твердження Державного департаменту, що хоча були „здогади", що Совєтський Союз порушує договір з 1972-го року щодо обмеження зброї, то перевірка не підтвердила цих здогадів.

Крайовий Стратегічний Інформаційний Центр твердить, що Совєтський Союз видає кожного року від 25 до 40 відсотків більше від ЗСА на військові цілі і тому „перевага СССР неминуча", і то вже на початку 1980-их років, якщо Америка негайно не поробить „належних протизаходів".

Тієї самої неділі, 5-го березня, Департамент оборони ЗСА оприлюднив свій власний звіт, в якому стверджує, що з 32-ох найважливіших родів атомової та конвенційної зброї Америка покищо переважає в 15-ох категоріях, Совєтський Союз у 12-ох, а щодо 5-ох інших родів зброї, то не відомо хто має перевагу.

Пентаґон твердить, що в ділянці міжконтинентальних ракет Америка має значну перевагу щодо точности, але вказує, що СССР може цю перевагу зліквідувати протягом наступних кількох років. Совєтський Союз має перевагу в категорії такої конвенційної зброї як танки, і теж в ділянці оборонних ракет, але ЗСА покищо переважають в категорії бомбовиків.

ЛІДЕРИ В СЕНАТІ ВИМАГАЮТЬ ГОСТРІШОЇ ПОСТАВИ ДО СОВЄТСЬКОГО СОЮЗУ

Вашінгтон. — Сенатори Роберт Бирд, лідер демократичної більшости, і Говард Бейкер, лідер республіканської меншости в Сенаті ЗСА, домагаються від Адміністрації президента Картера гостішої постави до Совєтського Союзу і припинення переговорів про скорочення стратегічної зброї, поки вони не припинять своєї авантурницької акції в Етіопії та в інших країнах Африки і не запестануть постачати зброю прокомуністичним партизанам в багатьох країнах світу. Сенатор Роберт Бирд, демократ з Західньої Вірджінії, заявив кореспондентам 4-го березня ц.р., що совєтські і кубинські акції в країнах Африки є безпосереднім викликом політиці детанту. А тому З'єднані Стейти Америки повинні посилити свої зв'язки з Китайською Народною Республікою. Він відмітив, що накопичення совєтської зброї і кубинських вояків в африканських країнах загрожує світовому мирові і ця акція вимагає перевірки відносин між ЗСА і СССР. Бирд вважає, що Сенатові буде тяжко у такій ситуації займатися справами ратифікації договору про скорочення стратегічної зброї, навіть якщо б такий договір був підписаний між урядами ЗСА і Совєтського Союзу.

Знову ж сенатор Говард Бейкер виразно підкреслює, що президент Картер повинен припинити всякі переговори з совєтами про скорочення стратегічної зброї, аж до часу коли СССР і Куба не припинять своїх військових акцій в Африці. Бейкер відмітив, що під теперішню пору біля 37,000 кубинських вояків перебуває в країнах Африки. Ця обставина вимагає більш рішучої постави Білого Дому. „Я трактував би кубинців і росіян однаково, — заявив сенатор Бейкер, — бо не може бути такої ситуації, що кубинці ведуть війни в Африці, а ми ведемо з ними переговори про відновлення дружніх відносин". Цю саму мірку Бейкер пропонує стосувати до Совєтського Союзу, бо, на його думку, совєтська інтервенція в Африці становить більшу загрозу, як припинення переговорів про скорочення деяких родів зброї. Говард Бейкер, республіканець із стейту Теннесі, вважає, що президент Картер повинен зайняти більш рушучу поставу до війни в Африці.

Картер бажає зустрінутися з Брежнєвим

Вашінгтон. — Промовляючи минулої п'ятниці, 3-го березня, перед понад 200 редакторами університетських газет, президент Джіммі Картер заявив, що з уваги на те, що між становищами ЗСА і Совєтського Союзу існують поважні розбіжності щодо нового договору відносно обмеження стратегічної атомової зброї, була б побажана зустріч між ним і совєтським ватажком Леонідом Брежнєвим.

Американський уряд вже в минулому кілька разів пропонував зустріч президента Картера з Леонідом Брежнєвим, але Москва відповідала, що така зустріч можлива тільки після того, як вже дійде до остаточного порозуміння щодо нового договору. Натомість Вашінґтон твердить, що зустріч значно приспішила б порозуміння, вказуючи, що попередній президент Джералд Форд у Владивостоку відбув нараду з Брежнєвом на тему обмеження зброї і тоді дійшло до „тентативного договору".

Під час свого п'ятницевого виступу президент Картер сказав, що щодо нового договору існує 12 справ, відносно яких делегації ЗСА і СССР ще досі не змогли порозумітися, а з них 3—4 „дуже поважні". З уваги на це, Президент вважає, що побажаною була б зустріч між ним і Брежнєвим.

Совєти відібрали від американського кореспондента дослідні матеріяли

Москва. — Совєтські митні урядовці відібрали від американського кореспондента Гаролда Д. Пайпера, репрезентанта газети „Ди Балтімор Сан", усі дослідні матеріяли коли він, повертаючись з дослідньої подорожі до Польщі, Юґославії, Австрії і Західньої Німеччини переїхав кордон СССР. На пограниччі в Бресті митники обслідували його речі чотири години і забрали статті, написані ним в дорозі, дослідні матеріяли і урядові статистики про Східню Европу і Совєтський Союз, які він мав зі собою в дорозі. Сконфіскований матеріял включав також витинки з газет „Ди Інтернешенел Гералд Трібюн" з Парижу, дослідне звідомлення радіо „Вільна Европа" і „Радіо Свобода", інформації совєтського пресового агентства ТАСС та інші. „Вони заявили мені, — сказав кореспондентам Пайпер, — що я везу ідеологічні матеріяли". Митники знищили також усі фільми, зроблені Пайпером у Польщі. На запитання чому цього не зробили польські митники, совєтські урядовці відповіли: „ми з ними тісно співпрацюємо". Пайпер заявив, що він внесе зажалення до міністерства преси, яке завідує справами закордонних кореспондентів, і вимагатиме звороту матеріялу. Гельсінкська угода, яку підписали також Совєтський Союз і його сателіти, виразно каже, що акредитовані кореспонденти мають право вести зі собою фотоапарати і потрібний матеріял, допоміжний у виконуванні професійних завдань.

ЗСА докоряють совєтам за неуспіх Беоґрадської Конференції

Вашінґтон. — Речники Білого Дому висловили докір урядові Совєтського Союзу за неуспіх Европейської Конференції для справ безпеки і співробітництва, яка тепер добігає до кінця в Беоґраді, Югославія, особливо за блькування гуманітарних справ, які входять до „Третього кошика" Гельсінкської угоди, що мали бути включені до кінцевого комунікату Беоґрадських переговорів. Висловом невдоволення з перебігу Европейської Конференції було також надання Адміністрацією президента Картера статусу упривілійованої держави для Мадярщини за її релятивно ліберальний напрямок в еміграційний політиці і деякі полегші на відтинку злуки родин, які вдовольняють уряд ЗСА. У Вашінґтоні цей статус оцінюють як свого роду нагороду для Мадярщини і загально сподіваються, що якщо ситуація у тій комуністичній країні не погіршиться,ЗСА збільшать свою торгівлю з Мадярщиною. Першим кроком до нав'язання ближчих відносин Вашінґтону з Будапештом було передання Державним департаментом корони св. Стефана, символу Мадярщини, яка зберігалася у Вашінґтоні від часу закінчення Другої світової війни.

Заява Білого Дому в справі Беоґрадської Конференції говорить про совєтську відмову включити оборону людських прав в кінцевий документ і кількаразове стосування права вета для відкинення західніх пропозицій. Тому, що всі постанови на Европейській Конференції мусіли бути прийняті одноголосно, або краще через погодженість усіх сторін, совєтська впертість змусила учасників цієї наради прийняти вкінці тільки короткий комунікат у якому стверджується, що друга фаза Европейської Конференції відбулася і що черговa нарада 35-ох европейських країн з учатю ЗСА і Канади повинна відбутися в 1980 році в Мадріді, Еспанія. В заяві Білого Дому сказано, що ЗСА „дуже жалують, що Совєтський Союз не дозволив Европейській Конференції іти в її властивому напрямі. Але ми все одно послідовно натискатимемо на Совєтський Союз, щоб він виконував свої зобов'язання пошанування людських прав". В заяві виразно і недвозначно наголошується дальшу оборону прав людини урядом ЗСА і говориться, що совєтська відмова від обговорення цієї справи в Беоґраді ніяк не означає, що держави не повинні додержуватись гуманітарних постанов Гельсінкської угоди. В кінці минулого тижня речник Державного департаменту детально інформував кореспондентів про перебіг Европейської Конференції, особливо в останньому двомісячному періоді, і заявив, що ЗСА вдоволені в загальному перебігом нарад і виступами своїх репрезентантів і делеґацій інших західніх держав, які часто підносили питання оборони прав людини на пленарних і закритих сесіях Конференції. Державний департамент вважає, що було б нереалістично сподіватися, що Совєтський Союз погодиться з легким серцем на заключний документ, який включав би оборону людських прав. Заява Білого Дому з висловом невдоволення і докорів на адресу СССР була правдоподібно прийнята частинно під тиском публічної опінії і деякого невдоволення в Конґресі з лагідної постави Адміністрації до Совєтського Союзу.

Заповідають можливість нового обміну політв'язнями

Агентство Юнайтед Прес Інтернешенел повідомляє, що представництва чотирьох держав обговорюють справу нового обміну політичними в'язнями, а саме двох провідних совєтських дисидентів, спеціяліста-комп'ютера Щаранського, за якого побиваються від довшого часу жиди й американця, який займався шпіонажею в користь СССР. Крім тих двох переговори ведуться теж у справі одного ізраїльського летуна й гуртка чілійських комуністів. Про таку виміну подавала чутки ізраїльська преса від кількох днів.

Якщо переговори будуть мати успіх, то це призведе до звільнення Щаранського й Едварда Кузнєцова, зятя Андрея Сахарова. Інші з-поміж 32 совєтських дисидентів, яких ізраїльська преса зве „в'язнями Сіону", можуть бути включені до того обміну, кажуть спеціялісти. Виміна може відбутися на цюріхському летовищі, на зразок виміни з 1976-го року, коли то Владимір Буковський вийшов на волю в заміну за чілійського комуністичного провідника Люіса Корваляна.

Знущання лікарів каґебістів над Сергієнком продовжуються

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Передаємо текст звернення О. Мешко і З. Вівчар до Брежнєва, в якому вони обвинувачують таборові і в'язничі власті, зокрема, лікарів КҐБ, у знущанні над їхнім сином і мужем.

„Голові Президії Верховної Ради СРСР, тов. Л. І. Брежнєву

в обороні політв'язня Олександра Сергієнка звертаються його матір О. Мешко і дружина З. Вівчар

252086 Київ — 86
вул. Верболозна, 16

СКАРГА

Становище, в яке поставили Олександра Сергієнка, засудженого в 1972 році без жадних доказів з політичних міркувань, є нелюдське. Він гине в Пермському таборі ч. 36 без лікування і медичної допомоги під натиском безпідставних систематичних покарань. Ще на волі О. Сергієнко хворував на туберкульозу легенів. Діягноза: хронічна двостороння дісемінатна туберкульоза легенів (лікарські посвідки були свого часу вислані до табору ч. 36 і до Владимірської тюрми).

Але медична обслуга каральних установ не застосовує до нього норм про туберкульознохворих в'язнів,передбачених Виправно трудовим кодексом СРСР, хоч якраз через туберкульозу О. Сергієнко був звільнений від військової повинности в радянській армії.

Медична обслуга табору і тюрми, як і медичне управління МВД СРСР затвердили наступні адміністративні покарання:

1. Усунення хворого Олександра Сергієнка з диспансерного обліку туберкульознохворих ГДУ—3 в 1975 і вдруге в 1977 році.

2. Позбавили профіляктичного харчування в тюрмі і таборі.

3. Припинили лікування, як „вилікованому" від хронічної туберкульози.

4. Хворого з гарячкою О. Сергієнка післали з таборової лікарні до карцеру

(Закінчення на стор. 5-ій)

МІСЯЧИНЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1978 РОКУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	369.99	158	1,113.80	323	505.50
2	423.44	161	1,804.31	324	868.48
3	290.42	162	554.97	327	1,925.69
5	3,056.15	163	1,408.59	328	331.87
6	317.68	164	500.05	330	528.72
7	562.85	165	532.36	331	374.89
8	2,743.15	166	464.90	332	360.97
9	242.06	167	193.12	333	249.53
10	560.71	168	769.94	334	749.57
11	184.25	169	275.48	335•	154.96
12	262.55	170	1,606.67	336	792.11
13	942.14	171	1,847.01	337	1,734.90
14	2,746.75	172	569.83	338	298.89
16	700.86	173	1,601.68	340•	738.37
17	678.71	174•	4,196.60	341	841.75
18	198.43	175	1,727.05	342	345.44
19	468.47	176	802.79	343	747.77
20	1,108.77	177	611.80	344	469.39
23	405.24	178	533.82	345	1,170.85
24	172.52	179	388.27	347	599.03
25	4,358.68	180	638.00	348	1,296.33
27	1,209.70	181	53.18	349	856.46
28•	64.19	182	659.66	350	1,457.23
29	325.58	183	1,046.17	351	79.35
30	189.94	184	938.95	352	1,338.25
31	86.43	185	19.38	353	1,272.62
32	1,533.27	190	16.99	354	623.42
33	179.15	191	2,324.99	355	534.52
34	679.62	192	540.99	356	558.90
35	938.62	193	12.48	357	37.98
36	397.54	194	3.041.12	358•	1,293.36
37	1,551.50	195	9.97	360	1,647.57
38	293.01	196	14.80	361•	1,786.62
39	2,236.09	200	1,017.47	363	48.01
40	163.46	201	80.63	364	1,607.72
41	40.59	203	300.06	367	1,163.85
42	4,679.75	204	4,209.97	368	728.21
43	225.43	206	1,077.85	369	152.42
46	606.26	207	364.80	370	567.01
47	1,983.04	210	255.52	371	2,473.18
48	770.00	211	228.16	372	1,175.64
49	832.48	213	545.66	373	288.91
50	644.51	214	985.39	374	1,140.98
51	913.79	215	10.35	375	2,400.51
52	138.50	217	1,572.72	376	28.82
53	1,410.37	218	297.32	378	155.45
54	228.61	219	881.60	379	4,347.85
55	900.69	220	1,388.98	380	204.85
56	736.43	221	3,984.96	382	205.26
57	841.03	222•	755.28	383	611.69
58	826.47	223	362.38	385	1,444.59
59	1,005.75	224	381.06	386•	52.10
62	120.20	225	4.22	388	337.03
63	2,378.57	226	419.50	390•	54.02
64	321.63	228	131.24	394	135.10
65	562.90	230	1,357.89	399•	1,502.91
66	325.74	231	169.15	402•	458.45
67	409.20	233	2,178.18	404	15.23
68	251.24	234	883.09	406	538.02
69	210.00	235	1,091.71	407	2,107.75
70	863.16	236	404.29	408	1,574.92
72	21.75	237	788.54	409	204.24
73	435.20	239	635.80	410•	36.56
74	53.82	240	2,274.01	411	575.93
76	938.37	241	260.52	412	430.66
77	49.44	242	724.15	413	154.92
78	777.80	243	565.57	416	374.15
79•	76.29	244	5.28	417	148.47
81	228.74	245	2,023.18	418	816.86
82	26.13	247	766.63	419	40.93
84	93.72	248	55.41	421	594.00
85	204.60	253	248.04	422	1,001.20
86	1,402.87	254	944.24	425•	304.38
87	1,173.90	256	637.75	426	20.66
88	1,902.29	257•	887.16	429	94.44
90	399.95	258	141.54	432	16,000.00
91	375.60	259	420.71	433	747.56
92	2.22	260	93.83	435	131.58
93	503.35	261	693.00	436•	1,043.44
94	3,314.91	263	30.89	437	1,387.84
97	186.40	264	127.42	438	135.85
98	58.85	265	109.02	441	749.22
99	154.70	266	1,900.07	442	858.11
100	253.55	268	126.90	443	35.11
101	151.31	270	630.00	444	476.84
102	1,620.41	275	137.65	445	1,560.60
103	297.08	276	1,238.29	446	139.23
104	511.08	277	2,822.48	448	466.55
105	622.02	278	135.87	450	1,332.30
107	382.09	279	34.95	452	704.08
108	189.53	280	119.66	453	22.43
109	200.80	281	1,369.98	454	496.72
112	1,010.08	282	173.58	455	581.01
113	650.92	283	338.15	457	470.33
114	2,680.49	284	320.07	458	1,645.98
116	711.01	285	606.78	459	320.90
119	199.48	286	418.07	460	1,205.99
120	1,033.24	287	1,127.96	462	335.92
121•	1,163.64	288	955.34	463•	538.58
122	67.67	289	492.44	464	1,641.22
123	561.48	290	305.09	465	1,365.58
124	160.53	291	443.61	466	432.00
125	1,059.08	292	3,576.99	467	79.67
126	282.97	293	2,427.45	468•	654.08
127	2,230.80	294	11.33	469	1,346.25
128	484.43	295	1,464.52	471	1,206.28
131•	2,977.54	296	244.04	472	1,569.46
132	102.99	297	64.52	475	74.59
133	555.39	299	60.21	476	131.29
134	742.43	301	1,083.25	477	325.94
135•	61.31	303	944.32	478•	423.96
137	935.40	304	686.41	480	301.04
138	74.62	305•	708.34	481	517.09
140	220.25	306	126.24	484	2,385.24
142	314.09	307	1,178.55	485	251.74
143•	484.76	308	13.92	487	202.77
144	310.31	309	58.95	488	509.00
145	126.49	311	108.29	490	182.23
146	1,418.68	312	166.48	495•	706.59
148	260.08	313	60.92	496	133.04
149•	227.28	316	1,812.97	497	780.01
151	402.46	317	611.15	498	525.42
152	34.37	318	246.87	500	111.18
154•	543.99	320	2,688.65	501	33.60
155	2,066.02	321	672.08	503	263.81
156	792.24	322	454.64		

Вкладки зібрані в усіх клясах
Життьового Забезпечення .... $ 300,610.84

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
2	9.20	158	189.55	334	34.00
3	22.00	162	36.20	336	2.90
6	31.20	164	38.10	337	126.20
10	57.20	166	33.60	338	15.00
14	110.70	168	1.00	340•	111.45
16	22.65	170	48.30	341	77.70
17	51.15	171	18.80	344	12.00
18	5.70	172	40.70	345	6.85
19	74.20	173	74.85	347	52.60
20	22.00	174•	287.40	348	32.40
25	136.85	175	17.60	349	72.25
27	12.05	177	18.40	350	26.40
29	12.90	180	33.00	352	11.00
32	100.40	182	23.90	353	114.00
34	26.60	183	29.60	358•	26.70
35	15.40	184	8.20	360	94.80
36	22.00	191	1.10	361•	42.05
37	35.45	192	4.80	367	28.95
39	24.40	194	25.35	368	15.80
40	15.20	200	5.60	371	18.20
42	149.90	204	100.70	372	32.40
43	11.00	206	21.70	374	24.40
46	4.80	213	18.40	375	54.80
47	193.20	214	34.00	378	26.20
50	32.85	219	17.85	379	64.80
51	28.50	220	47.95	380	9.20
52	15.20	221	139.90	383	38.40
55	41.75	226	11.00	385	150.45
57	21.80	230	20.95	388	5.65
58	14.00	231	34.20	399•	71.60
59	17.60	233	158.00	402•	14.85
62	11.85	234	31.35	406	9.20
64	20.60	237	26.20	407	99.90
66	2.45	239	12.10	408	17.60
68	2.95	240	161.95	412	109.00
70	28.75	241	30.60	416	51.60
76	42.00	242	3.65	418	113.40
78	30.75	243	21.40	421	65.00
79•	49.70	247•	30.00	432	339.95
81	9.20	248	46.80	436•	38.70
82	11.00	254	1.10	437	101.75
86	42.00	257•	40.20	441	61.00
88	24.25	261	20.45	442	35.80
90	20.55	263	1.70	443	1.35
93	64.50	266	14.90	444	48.90
94	99.50	270	100.30	445	143.80
102	81.10	277	214.45	448	37.30
103	4.05	278	9.20	450	31.35
104	3.65	282	5.65	454	14.00
108	11.85	283	11.00	455	9.20
114	30.25	287	34.85	458	16.05
116	17.35	289	42.80	459	14.00
119	18.40	291	42.85	460	42.80
120	30.40	292	28.80	462	21.50
121•	19.55	293	114.20	464	25.00
122	9.20	295	20.20	465	29.05
123	32.40	301	99.70	468•	69.60
124	1.70	303	14.00	469	34.00
125	18.40	305•	27.60	471	154.90
128	14.00	307	52.40	472	61.45
131•	116.65	309	4.25	475	60.60
133	72.85	316	3.95	480	4.80
137	15.20	317	4.80	484	56.10
138	19.75	318	12.20	485	4.80
140	9.20	320	121.95	487	58.00
142	4.40	322	9.20	495•	28.20
146	143.95	327	94.00	497	68.45
149	29.20	328	1.70	498	16.90
154•	9.70	330	18.80	500	1.10
155	33.50	333	9.20	503	4.80

Вкладки зібрані в клясі
Акцидентового Забезпечення.............................. $9,143.65

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ СІЧНІ 1978 РОКУ

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
5	Назаречук Гелена	$ 1,000.00
7	Юмпетер Марія	500.00
20	Стефанська Павлина	500.00
20	Ґулявський Василь	1,000.00
21	Рот Юрій	1,000.00
33	Мачник Текля	500.00
37	Леган Марія	500.00
45	Хемерис Катерина	700.00
49	Капуста Параскевія	300.00
81	Любинець Михайло	1,000.00
90	Лах Анна	1,000.00
94	Курило Богдан	1,000.00
96	Ондос Іван	500.00
96	Ондос Іван	1,000.00
97	Гук Паранька	1,000.00
112	Біденвеґ Марія	500.00
121	Чуйко Василь	700.00
125	Бурштинський Степан	1,000.00
130	Лучка Корнило	500.00
130	Барон Михайло	500.00
133	Андрейчін Іван	1,500.00
137	Дзурак Нансі	500.00
161	Волошин Фрозина	1,000.00
174	Біланюк Петро	500.00
177	Бекенбах Стефанія	1,000.00
177	Бекенбах Стефанія	500.00
182	Яциняк Григорій мол.	1,000.00
191	Базар Григорій	1,000.00
204	Чупіль Йосиф	1,000.00
204	Гагон Катя	500.00
213	Павлишин Танас	1,000.00
217	Мороз Йосиф	500.00
217	Мороз Йосиф	500.00
217	Дмитрів Анна	1,000.00
221	Рибка Теодор	500.00
221	Санкей Теодор	500.00
221	Горбачевська Катерина	500.00
221	Данилевич Катерина	500.00
221	Кобільник Роман	500.00
230	Мохнацький Михайло	500.00
231	Панасюк Стефан	2,000.00
259	Шульц Ксеня	500.00
272	Мельник Анна	500.00
280	Вендель Андрій	1,000.00
292	МкКрай Анна	500.00
292	МкКрай Анна	500.00
292	Козак Алфред Е.	500.00
307	Сидоряк Марія Г.	1,000.00
312	Зюба Таїса	500.00
322	Тимчишин Марія	500.00
325	Була Іван	500.00
330	Гаргай Іван	500.00
338	Янковський Павло	2,000.00
341	Бала Микола	500.00
342	Сокальський Іван	1,000.00
347	Сахарноцький Петро	1,000.00
353	Гаврилів Текля	1,000
361	Гармаш Анна	500.00
361	Навроцький Володимир	500.00
364	Бобечко Марлен А.	500.00
367	Микетін Василь	1,000.00
397	Волчанська Марія	500.00
399	Попадюк Володимир	500.00
413	Білон Неля	500.00
429	Гарріс Анна	1,000.00
433	Коцюруба Павло	500.00
436	Верхола Михайло	500.00
448	Андронік Петро	300.00
448	Матій Петро	300.00
457	Лозинський Евген	500.00
457	Левчук Галина	500.00
471	Вербіцька Катерина	500.00
472	Попадюк Володимир	500.00
489	Гугес Едвард Й.	3,000.00
490	Бандура Михайло	500.00
495	Федунів Микола	2,000.00
Разом:		**$ 57,300.00**

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1978 Р.

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
14	Микулинець Федір	$30.00
36	Крайовська Гелен	30.00
37	Сабатіні Марія Т.	30.00
37	Сабатіні Франк Ф.	30.00
37	Меленчук Андрій	30.00
37	Петришин Анна	30.00
39	Іванюк Михайло	30.00
45	Лезняк Яків	30.00
56	Зісн Марія	30.00
56	Бліс Анна	30.00
56	Ковальчик Єва	30.00
59	Роман Олександер	30.00
83	Дмитрич Анна	30.00
106	Джура Василь	30.00
113	Коземчак Марія	30.00
113	Незєльська Катерина	30.00
121	Фотюк Гелена	30.00
121	Ґедз Олександер	30.00
131	Кавка Юлія	30.00
158	Кіт Михайло	30.00
161	Стефанович Ізабеля	50.00
163	Бортник Максим	30.00
206	Чубай Йосиф Ф.	30.00
206	Заходник Євдокія	50.00
233	Мендак Марія	30.00
233	Проць Петро	30.00
235	Бобак Магдалина	100.00
257	Сильчак Карло	50.00
257	Левицький Марія	30.00
280	Курило Анастазія	30.00
281	Думський Стефан	30.00
286	Челак Перль	30.00
287	Скордінський Андрій	30.00
287	Ґловяк Анна	30.00
301	Куць Іван	30.00
336	Полика Анна	30.00
355	Кобзей Іван	30.00
356	Воробець Іван	30.00
356	Симчич Ілля	30.00
361	Шипула Ксеня	30.00
379	Каламай Вільгельм	30.00
397	Чалишев Семен	30.00
406	Піх Іван	30.00
406	Мороз Трофим	30.00
406	Сайкевич Гаррі	30.00
414	Голубович Марія	30.00
484	Худик Микола	30.00
Разом:		**$ 1,540.00**

ПРИБУТКИ ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1978 Р.

Членські вкладки	$ 309,754.49
Відсотки від:	
Бондів	72,782.70
Гіпотечних позичок	16,715.59
Членських позичок	1,197.80
Разом:	$ 90,696.09
Чинш від реальностей:	
Джерзі Сити, Н. Дж.	1.000.00
Разом:	1,000.00
Прибутки від реальности в Кергонксон, Н. Й.	$ 14,019.81
Прибутки друкарні й книгарні	41,567.21
Звороти:	
Премії за реасекурацію	7.16
Реасекурації	292.00
Податків від заморґеджованих реальностей	2,659.26
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	8,459.71
Канадських податків і пенсійних оплат працівників	10.95
Разом:	$ 11,429.08
Різні прибутки:	
Пожертви до Фонду Наглої Потреби	4,500.00
Зиск при продажі бондів	485.11
Разом:	$ 4,985.11
Інвестиції:	
Сплачено гіпотечних позичок	77,147.25
Сплачено членських позичок	4,246.49
Продано бонди	101,272.39
Разом:	$ 182,666.13

Разом прибутки за січень 1978 р.:
$ 656,117.92

ВИДАТКИ ЗА СІЧЕНЬ 1978 Р.

Виплати членам:	
Грошові звороти	14,535.74
Посмертні допомоги	57,300.00
За дозрілі вивінувальні грамоти	59,309.00
Вкладки за дітей, яких родичі померли	254.27
Допомоги з Фонду Братського	1,540.00
Разом:	$ 132,939.01
Видатки:	
На реальностях в Кергонксон, Н. Й.	25,448.08
Друкарні й книгарні	42,643.03
Організаційні видатки:	
Винагорода Відділових секретарів	70,237.68
Оголошення	372.00
Лікарські бадання нових членів	28.80
Винагороди обласних організаторів	1,213.61
Кошти подорожей обласних організаторів	416.66
Винагорода Відділових організаторів	197.00
Кошти обласних засідань	87.47
Разом:	$ 72,553.22
Платні, забезпечення і податки:	
Асекурація	2,560.46
Канадські податки і пенсійні оплати працівників	22.00
Премії за шпитальне забезпечення працівників	58.00
Пенсійна оплата працівників	433.33
Платня головних урядовців	6,666.69
Платня працівників	23,419.77
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	10,747.18
Разом:	$ 43,907.43
„Свобода" за орган	$ 18,600.00
Загальні адміністративні видатки:	
Книжки й друки	112.50
Загальні канцелярійні видатки	968.97
Поштові оплати	1,453.70
Кошти друків і приборів	879.90
Відсотки від закуплених бондів	126.03
Обслуга машин	1 752.30
Вкладки до Братських Конґресів	115.00
Страта при продажі бондів	2.50
Загальні кошти подорожей	368.23
Кошти вдержання Канадської Канцелярії	200.00
Оплата до асекураційних урядів	35.00
Разом:	$ 6,014.13
Різні видатки:	
Виплати податків від заморґ. реальностей	3,546.85
Пожертви	250.00
Разом:	$ 3,796.85
Виплати на реальностях:	
Джерзі Сити, Н. Дж.	3,688.38
Разом:	$ 3,688.38
Інвестиції:	
Уділено гіпотечні позички	3,966.94
Уділено позички на підклад грамот	4,312.80
Закуплено бондів	199,000.00
Закуплено електронічні машини	83.70
Закуплено друкарських машин	13,027.98
Разом:	220,391.42
Разом видатки за січень 1978 р.:	**$ 569,981.55**

Великі Успіхи Молодих Спортовців

Шістнадцять місяців тому в половині 1976-го року зорганізовано при Осередку СУМА ім. Т. Шевченка в Пармі, Огайо, спортову дружину копаного м'яча юнаків у віці від 9 — 12 років, як ще один засіб виховання в виховній системі молодечої організації. Тренером цієї юнацької дружини став молодий і надійний колишній змагун европейських дружин Любомир Мудрий, сьогоднішній спортовий референт Осередку СУМА в Парма.

Вже в перших місяцях існування змагуни цієї дружини виказали великий потенціял на добрих змагунів в майбутньому. Дружину зареєстровано в „Лейк Ірі Сакер Ліґ", де вона й змагалася другу половину 1976 сезону, здобуваючи друге місце в своїй дивізії. На початку сезону 1977 року зорганізовано другу дружину юнаків у віці 12 — 14 років, хоч вправді в не зовсім повному складі, яку рівнож зареєстровано у вищезгаданій Лізі.

Весняна половина сезону принесла нашій молодшій дружині майже безнастанні успіхи, що й поставило її в завзятий змаг за перше місце в дивізії, який вони вирішують в свою користь, виграючи 22 змагань при двох нерішених і двох програних, здобуваючи 46 точок на 52 можливих з відношенням воріт 140 здобутих до 32 програних, ставши тим самим чемпіоном своєї дивізії в „Лейк Ірі Сакер Ліґ".

Дружина юнаків у віці від 12 — 14 років, змагаючись в неповному складі із допомогою молодших змагунів не була спроможна виказати такі самі успіхи, як їхні молодші друзі. В кінцевій табелі їхньої дивізії вони зайняли п'яте місце на всіх 12 дружин.

Молодша команда змагалася за чемпіонат стейту, дійшовши до фіналу, де однак програє до дружини „Бродв'ю Гайц" рахунком воріт 2 — 1, ставши однак віцечемпіоном стейту у своїй клясі. За чашу Америки ця команда виграла із трьома опонентами, програючи четверті і фінальні змагання до цієї ж самої команди „Бродв'ю Гайц" відношенням воріт 2 — 3. Команда рівнож змагалася в міжнародному турнірі з участю понад 30 дружин Европи, Канади і Америки, дійшовши до півфіналу і вигравши два змагання до двох програних, та тільки через помилку, тих, що підраховували точки, не увійшли до фіналу, а до фіналу допущено дружину, що програла три змагання і виграла тільки одні. Внесений протест ще не був розглянений і тому 4-те місце нашої дружини в турнірі не правдиве. В міжліґових змаганнях „Лейк Ірі Сакер Ліґ" та „Огайо Емачур Сакер Ліґ", чи радше в змаганнях зірок обох Ліґ, змагалося аж 11 змагунів нашої команди. Ці змагання виграла збірна „Лейк Ірі Сакер Ліґ" з рахунком 3 — 1, а наш змагун Петро Возняк здобув одні ворота для переможців.

Реасумуючи вищенаведені успіхи нашої дружини молодих юнаків треба підкреслити, що це неабиякі успіхи, за які в першу чергу треба винести признання молодому та енергійному Любомирові Мудрому, який ввесь свій вільний час присвятив на тренування молодих змагунів. Він зумів здобути в юнаків пошану й довір'я до себе.

Управа Осередку СУМА ім. Т. Шевченка зорганізувала спортовий вечір для своїх молодих змагунів, вшановуючи їх як першунів їхньої дивізії в „Лейк Ірі Сакер Ліґ". Вечір відбувся в суботу 19-го листопада. В програмі вечора, крім скромного прийняття, було ще слово головного виховника Відділу Юнацтва ч:40 „Білогорща" Осередку СУМА в Пармі, Огайо, Г. Головки та показ фільмів із змагань европейських дружин, які наші молоді змагуни оглянули з захопленням. Рівнож кожний змагун переможної команди одержав від Управи Осередку СУМА на пам'ятку малі металеві емблемки СУМ в кольорах, а численно зібрані батьки і члени Осередку, нагородили їх рясними оплесками.

В рядах цієї молодшої команди змагалися в тому сезоні такі змагуни: Йосиф Тотс — один із кращих воротарів ліґи, Михась Попадюк — найкращий змагун дружини, Іван Богуславський — найбільш здисциплінований змагун. Роман Попадюк — найкращий змагун на обороні в стейті Огайо, Мирон Ліснянський — командант дружини, Тарас Мельник — знаний як мотор дружини, Юрко Бібик — ключовий змагун нападу, Андрій Футей — найкращий правий криловий ліґи, Петро Возняк — капітан дружини на рахунок якого записано 79 здобутих воріт в цьому сезоні, Богдан Ліснянський — найбільш завзятий змагун, Зенко Зорій — талановитий лівий криловий, Джімі Дзюба — відносно новий змагун, який виказав добру форму, Богдан Темнюк — добрий запасний змагун на обороні, Михась Данило — новий надійний змагун, Михась Ліснянський — добрий запасний змагун допомоги, Роман Василик — добрий оборонець, якому, однак, потрібно більше попрацювати над собою, Михась Тимош і Тарас Богуславський виказали великі можливості на майбутнє, маючи здібності грати на будь-якій позиції включно із воротами; Андрій Дробнякович, Степан Почтар та Марко Богуславський — наймолодші змагуни в резерві.

Можна сподіватись, що новий сезон в 1978 році принесе нові подвиги наших юних спортовців на грищах. Тепер обидві команди ведуть тренінґи кожної суботи в спортовій залі Шеф Джуніор Гай.

Г. Головка

Зіставлення готівки:	
Готівка з кінцем грудня 1977 р.	$ 285,557.59
Прибутки за січень 1978 р.	656,117.92
Разом:	$ 941,675.51
Видатки за січень 1978 р.	569,981.55
Готівка з кінцем січня 1978 р.	**$ 371,693.96**

БАЛЯНС:

СТАН ЧИННИЙ:

Готівка	$ 371,693.96
Бонди	29,049,577.99
Уділи	533,446.52
Гіпотечні позички	3,045,588.59
Позички на грамоти	530,819.58
Реальності	652,689.70
Друкарські і електр. машини	165,496.83
Позичка для УНК Дому УНС	8,000,000.00
Разом:	**$ 42,349,313.17**

СТАН ДОВЖНИЙ:

Фонди:	
Забезпеченеві	$ 41,535,061.57
Братські	265,313.42
Сирітський	209,206.60
Захисту	285,509.87
Наглої Потреби	54,221.71
Разом:	**$ 42,349,313.17**

УЛЯНА ДЯЧУК,
головний касир

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1978 РОКУ

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У СІЧНІ 1978 РОКУ

Ч. В. Організатор	Придбав у січні	Сума забезпечення	В тому АДД	Кляса ТР-65
ОКРУГА БАЛТИМОР				
15 О. Зинюк	3	$ 5,000		
55 А. Ціздин	1	3,000		
148 Павлина Шнайдер	1	1,000		
320 І. Малко	3	32,000	1 АДД	
Разом:	8	$ 41,000	1 АДД	
ОКРУГА БОСТОН				
238 Анна Ремік	2	$ 1,500		
307 Д. Ґалонжка	2	2,000		
Разом:	4	$ 3,500		
ОКРУГА БОФФАЛО				
127 Марія Гаравус	3	$ 5,000		
ОКРУГА ЧІКАҐО				
51 М. Ольшанський	5	$ 25,000	3 АДД	
221 М. Карачевський	4	8,000	1 АДД	
259 Юлія Ґуґлик	1	1,000		
379 М. Семків	1	500		
399 Р. Припхан	5			
Разом:	16	$ 39,500	4 АДД	
ОКРУГА КЛІВЛЕНД				
18 К. Мельник	1	$ 1,000		
102 М. Бобечко	1	1,000		
180 Ґеновефа Жеребняк	1	1,000		
364 В. Владика	2	1,500		
Разом:	5	$ 4,500		
ОКРУГА ДЕТРОЙТ				
20 Р. Куропась	1	$ 15,00		
94 Р. Татарський	5	17,000	1 АДД	
174 А. Слюсарчук	3	11 500		1 ТР-65
Разом:	9	$ 43,500	1 АДД	1 ТР-65
ОКРУГА ДЖЕРЗІ СИТІ				
25 Квітка Стецюк	1	$ 2,000		
70 М. Шеремета	1	5,000		
270 С. Островський	1	1,000		
ўь М. Гись	3	3,000		1 ТР-65
Разом:	6	$ 11,000		1 ТР-65
ОКРУГА МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
465 Текля Мороз	2	$ 1,500		1 ТР-65
471 М. Андрухів	5	21,000	1 АДД	
Разом:	7	$ 22,500	1 АДД	1 ТР-65
ОКРУГА НЮАРК				
14 М. Отрок	1	$ 1,000		
133 Я. Леськів	1	1,000		
172 В. Осадчук	2	6,000		1 ТР-65
371 Ю. Баранюк	3	3,000		3 ТР-65
459 Ольга Калинович	1	500		
Разом:	8	$ 11,500		4 ТР-65
ОКРУГА НЮ ГЕЙВЕН				
59 Д. Стець	1	$ 1,000		
253 В. Фіцик	1	3,000		
277 С. Кравець	1	1,000		
350 Т. Фінів	1	1,000		
414 І. Телюк	1	1,000		
Разом:	5	$ 7,000		
ОКРУГА НЮ ЙОРК				
5 М. Хоманчук	2	$ 2,000		2 ТР-65
158 Емілія Саноцька	1	500		
194 Е. Манацький	1	1,000		
200 І. Пригода	4	9,500	1 АДД	
ыеё В. Палідвор	2	5,500	1 АДД	
ызц К. Безкоровайний	2	3,000		
267 І. Флис	4	17,000	2 АДД	
325 В. Цюпа	2	10,000		
450 Евстахія Мілянич	1	1,000		1 ТР-65
489 М. Шпитко	2	7,000		
Разом:	21	$ 56,500	4 АДД	3 ТР-65
ОКРУГА НІЯҐАРА (Канада)				
412 Емілія Смаль	1	$ 5,000	1 АДД	
ОКРУГА ПЕРТ АМБОЙ				
349 М. Захарко	1	$ 5,000		
353 В. Оріховський	2	10,000	2 АДД	
372 Й. Ярема	2	6,000	1 АДД	1 ТР-65
Разом:	5	$ 21,000	3 АДД	1 ТР-65
ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
10 К. Хільченковський	1	$ 5,000	1 АДД	
45 М. Пришляк	1	1,000		
153 Б. Артимишин	7	1,000		
І. Одежинський	3	14,000		
156 М. Новак	2	2,000		
163 Т. Дуда	2	1,500		
245 М. Мартиненко	1	500		
375 Тарнавський	1	1,000		
479 М. Куриляк	2	2,000		1 ТР-65
Разом:	20	$ 51,000	1 АДД	1 ТР-65
ОКРУГА ПІТТСБУРҐ				
113 І. Ярчак	2	$ 1,000		
161 А. Джула	3	4,000		
276 С. Іваницький	1	2,000		
338 Ольга Пішко	1	1,000		1 ТР-65
Разом:	7	$ 8,000		1 ТР-65
ОКРУГА РОЧЕСТЕР				
316 В. Гавриляк	1	$ 500		
367 В. Попович	1	500		
367 В. Попович	1	500		
Разом:	2	$ 1,000		
ОКРУГА ШАМОКИН				
90 Й. Сидор	2	$ 2,000		
ОКРУГА СИРАКЮЗИ-ЮТИКА				
39 І. Пиндус	1	$ 1,500		
58 Марія Ковальська	1	1,000		
121 В. Кобіто	1	1,000		
271 І. Чопко	1	2,000		
283 Ю. Гавришків	1	2,000		
Разом:	5	$ 7,500		
ОКРУГА ТОРОНТО (Онтаріо)				
49 С. Вовк	5	$ 8,000		4 ТР-65
440 Софія Куца	1	5,000	1 АДД	
Разом:	6	$ 13,000	1 АДД	4 ТР-65
ОКРУГА ТРОЙ				
266 І. Римарук	4	$ 18,000	3 АДД	
В. Варшона	4	6,000		
Разом:	8	$ 24,000	3 АДД	
ОКРУГА ВІННІПЕҐ (Захід Канади)				
421 Б. Корчинський	15	$ 36,000	3 АДД	
ОКРУГА ВУНСАКЕТ				
93 І. Франко	1	$ 1,000		
ОКРУГА ЯНҐСТАВН				
119 Ольга Мамрич	1	$ 1,000		
ОКРУГА СТ. ЛУЇЗ				
179 П. Лотоцький	1	$ 10,000		
НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ				
368 Ю. Цегельський	1	$ 3,000		

СТЕПАН ГАВРИШ,
головний організатор

Цінна монографія

Українське Історичне Товариство відносно нещодавно розповсюдило видану ним працю д-ра Дмитра Оглоблина про Олександра Степановича Лашкевича, редактора і видавця ,,Київської Старини''. Дмитро Оглоблин. Олександер Степанович Лашкевич (1842-1889), Редактор — Видавець ,,Кієвской Старини''. Ню Йорк, Торонто, Мюнхен, Мюнхен, 1975, стор. 49.).

Крім вступу, бібліографії та показника імен, ця цікава монографія має три основні розділи, в яких на підставі численної літератури та багатьох виписок з родинних архівних матеріялів автор докладно розповів про родовід Лашкевичів, про життя та діяльність Олександра Лашкевича та про його науково-літературну і громадську працю.

Як довідуємось з цієї монографії, родовід Лашкевичів остільки дуже цікавий, що наглядно показує, як то стародавні старшинсько-козацькі роди, втрачаючи поволі свою національну і культурну самобутність та стаючи ,,служилими людьми'' і будівничими чужої державности, всеодно в глибинах своїх душ зберігали гарячу любов до України та її минувшини.

Видатним представником в роді Лашкевичів автор вважає Степана Лашкевича, людину широкої ерудиції та вийнятково шляхетних прикмет характеру, що особливо відзначався своєю любов'ю до України та її минувшини. Він наполегливо збирав матеріяли до історії Запоріжжя та взагалі всілякі матеріяли, що відносилися, як тоді казали, до рідної Малоросії (стор. 18), та навіть матеріяли про Стародубських розкольників, які, переселюючись з Московщини в Україну, очевидно, шукали більш свобідного життя. Шкода, що автор, згадавши про це, не з'ясував дещо докладніше, чому саме Степан Лашкевич цікавився питанням старообрядців.

Тож, звичайно, що науково-історичні зацікавлення та любов до рідної минувшини Степана Лашкевича були відомі, близькі та зрозумілі його синові Олександру Лашкевичу, який після закінчення університету працює на різних становищах в Земстві на Чернігівщині, як рівнож так само і багато років на становищі мирового судді. Переїхавши до Києва, одразу, за висловом автора, ,,близько стає до ,,Київської Старини'' саме в цей останній період свого життя''. Зрештою, Олександер Лашкевич ніколи не втрачав зв'язку з Києвом, будучи увесь час активним членом Київської Старої Громади. І тут, в Києві, чи не найбільше прислужився він українській культурі саме тим, що в дуже критичний час існування цього журналу поспішив зі своєю всебічною допомогою.

Перебравши право власности на ,,Київську Старину'' від Фофана Лебединцева і перемагаючи великі трудноші під натиском Синоду та оберпрокурора Побєдоносцева, Олександер Лашкевич невтомно і далі видає цей журнал майже власним коштом. Біля ,,Київської Старини'' від самого початку об'єднувались найкращі наукові сили того часу, та й самий факт існування журналу з явно українськими аспіраціями був як на ті часи досягненням першорядної ваги. І тому слушно наголошує д-р Дмитро Оглоблин, що вже одна наявність цього журналу та наявність згуртованих біля нього культурно-наукових сил було ,,відповіддю українського громадянства і на валуєвський циркуляр 1863 року, який заперечував навіть право на існування української мови, і на указ 1876 року, що забороняв українську літературу рідною мовою, і, врешті, на всю антиукраїнську політику Російської імперії.

Тим більше великою заслугою Олександра Лашкевича треба вважати його відвагу і самопосвяту взяти на себе всю відповідальність і увесь тягар дальшого провадження ,,Київської Старини'', ,,доля якої, за твердженням автора, здавалося, вже була припечатана''. Внаслідок цієї великої громадянської відваги та самопосвяти Олександер Лашкевич належно вписав своє ім'я в історію української культури.

Окрім видавничої праці та намагання втримати ,,Київську Старину'' на належному рівні, Олександер Лашкевич приділяв велику увагу підбиранню відповідних авторів. Він постійно втримував контакт з Галичиною та з її передовими людьми. Найбільшим його здобутком в цих контактах було приєднання ним до співпраці в ,,Київській Старині'' Івана Франка, який писав під псевдонімом Мирон.

З монографії д-ра Дмитра Оглоблина ми довідуємось, що Олександер Лашкевич і сам писав статті та інтенсивно займався науково-дослідницькою працею, але автор об'єктивно стверджує, що ,,Науково-літературний доробок О. С. Лашкевича — невеликий.'' Помимо того, що цей дорібок був скромний, але ,,він, — як говорить далі про це автор монографії, — свідчить про його науковий інтерес і любов до історії України та її культури, а опубліковані ним праці та матеріяли мають своє значіння для української історіографії'' (стор. 45).

Саме цьому аспекті зацікавлення наших професійних дослідників дещо призабутою добою, в якій жили і працювали люди такої великої жертвенности і самопосвяти, як Олександер Лашкевич, дуже цінна монографія д-ра Дмитра Оглобина заслуговує на належну увагу і признання.

о. Семен Гаюк

Роковини 22-го Січня в Виллимантику

Підписання проклямації Дня Української Незалежности в Виллимантику майором міста Себастісном Тернуло в присутності представників українських організацій.

Виллимантик, Конн. (А.С.) — Старанням місцевого Відділу УККА і при співучасті усіх організацій міста, Українська громада в Виллимантику відсвяткувала 60-річчя Української Державности.

День 22-го Січня був проголошений ,,Днем Української Незалежности" майором міста. На міській ратуші був піднесений український національний прапор поруч американського в присутності стейтових й місцевих представників та при великій участі наших громадян і хору ,,Жайворонки".

29-го січня відбулося Свято Незалежности й Соборности в залі Українського Народного Дому. Голова місцевого Відділу УККА, Володимир Стецько, привітав присутніх, а відтак представив хор ,,Діброва" з Гартфорду під диригентурою інж. О. Пришляка. Хор відспівав американський гимн і соліст Ярослав Заставський виступив з молитвою ,,Отче Наш". Пані Лайчак відчитала проклямацію губернатора стейту Коннектикат, пані Елла Грасо.

Хор ,,Діброва" в дальшому відспівав ,,Живи Україно", слова Олександра Олеся, музика Михайла Гайворонського. Членка Юного Сума, Іванка Здирко, продеклямувала вірш ,,22-ий Січень". Святочну доповідь виголосив молодий Михайло Шулевський з Ню Брітен, який відповідно з'ясував історічне тло подій та насвітлив змагання українського народу за свою незалежність від княжих часів до теперішнього стану.

Після промови, мистецька частина свята продовжувалася піснями у виконанні хору ,,Діброва" та деклямаціями, що їх виголосили сумівець Михайло Майнич, Люба Данчук і Леонтина Майнич. Піснею ,,Україна", слова Т. Шевченка, музика Григорія Давидовського, хор ,,Діброва" із солістами Анною Пришляк та Ярославом Заставським закінчив мистецьку програму.

Заступник голови місцевого Відділу УККА, М. Тимків подякував хорові і всім хто причинилися до звеличання Свята. Відспіванням національного гимну ,,Ще не вмерла Україна" закінчено Свято.

Новорічна зустріч з Владикою Митрополитом у Філядельфії

Філядельфія (І. Скочиляс). — 31-го грудня 1977 р., 59 представників українських товариств, які є в системі УККА — Відділ у Філядельфії, під проводом проф. д-ра Петра Стерча, голови Відділу УККА, прийшли до залі шкільної бібліотеки при катедральній парохії, щоб з нагоди Нового Року скласти побажання Митрополитові Йосифові й заявити готовість співпраці для добра Церкви й нашої громади. Участь у цій зустрічі взяли також священики Філядельфійського деканату під проводом о. митрата Мирослава Харини. О годині 2-ій по полудні Митрополит Йосиф, в товаристві о. шамбеляна Роберта Москаля, канцлера Митрополії та о. Андрія Бончака, особистого секретаря, увійшов на залю. Присутні привітали Владику оплесками й колядкою ,,Бог Предвічний". Отець митрат Мирослав Харина привітав Митрополита, згадуючи, що у Різдвяному часі наші вірні звертають свої думки до Вифлеєму, звідкіля прийшло Спасіння людського роду — тому: ,,ведіть нас Владико до цього Вифлеєму."

Проф. д-р Петро Стерчо у довшій промові згадав, що протягом історії Христова Церква й життi-бутті українського народу так тісно зі собою пов'язані, як в ніякому іншому народі. Тому український нарід так дорожить своєю Церквою, бо це його остоя й заборо́ло перед ворогами. Зібрані прийшли численно, щоб привітати Владику й заявити готовість до праці на прославу Бога й добро народу. Словом ,,Владика" український нарід — як жадний інший — величає своїх Ієрархів, бо в них бачить не лиш пастирів Христового стада, але й духових провідників народу. ,,Наші думки й почування завжди будуть з Вами Владико-Митрополите" закінчив привітання голова громадських представників.

На спомин про цю зустріч Відділ УККА передав Владиці гарно різьблений гуцульський трисвічник. Після того Владика-Митрополит просив представити йому присутніх, кожного зокрема.

Радів Митрополит, що серед присутніх є молодь в одностроях молодечих організацій. Митрополит у відповідь на привітання згадав про потребу співпраці світських осіб з Церквою. ,,Це добре, що в нас так багато товариств, що є різні думки й дискусія, але найважливіше, щоб у засадничих справах була одна думка й одне спільне хотіння'' — підкреслив Митрополит. Зокрема згадав він про молодечі виховні організації: Пласт, СУМА, й інші, які багато зробили для того, щоб зберегти українську мову, традиції й культуру. Згадав про літні табори, які, на думку Митрополита, мають корисний вплив на виховання молоді. У майбутньому треба ще багато праці, щоб зберегти нашу молодь від різних поганих впливів і забезпечити майбутнє нашого народу. На думку Митрополита наш нарід є Богом благословенний і прегарним народом, бо не відрікається свого походження, дорожить ним і найменше піддається поганим впливам сучасного зіпсованого світу. Хоч положення українського народу в Україні тепер невідрадне, але Господь знайде спосіб, щоб добрий український нарід визволити. Святіший Отець Павло VI не раз згадував, що він турбується долею українського народу. Саме тому Апостольська Столиця для добра нашого народу встановила у вільному світі нові Митрополії, Єпископства, Екзархати, щоб зберегти нашу Церкву й наш обряд, бо у слушний час вони допоможуть відродитися Христовій Церкві в Україні. Тому треба уповати на Бога, бо в Ньому наша сила й перемога.

Після офіційної частини, Митрополит залишився, а присутні мали змогу особисто з ним поговорити.

Парох катедри, о. шамбелян Роберт Москаль подбав про це, щоб присутні за кавою й солодким могли продовжувати розмови.

Знущання лікарів...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

в таборі в грудні 1976 року, а в березні 1977 року до карцеру в тюрмі.

Таким чином працюють немов одна особа: як каратель, так і лікар.

Ось деякі факти:

1. У 1973 році, туберкульознохворого О. Сергієнка, що не був засуджений на в'язничий строк покарання, на рекомендацію начальника табору Котова запроторили ,,дисциплінарним порядком'' на три роки до тюрми (і по сьогодні діє горезвісна практика таборових судів без свідків, юридичної оборони і без права на касацію). Старий лікар санітарного пункту Петров навіть не оспорював максимального тюремного строку стосовно хворого на туберкульозу.

2. У 1975 році медична комісія Владимірської тюрми, куди перевезли О. Сергієнка, взяла його на один рік на диспенсерний облік ГДУ—3 туберкульознохворих. Але достроково його зняли з обліку, як ,,вилікуваного'', тоді, коли це було потрібно адміністрації тюрми і кураторам КҐБ для чергового покарання. І у цьому випадку беззаконня начальник санітарного пункту, Єлена Бутова, не суперечила.

3. У березні 1977 року О. Сергієнкові, зареєстрованому туберкульозникові, впорскнули дозу туберкуліни (?!), викликаючи тим гострий спалах туберкульози. (Лікарі в шпиталі приглядалися до ,,розкішної'' реакції проби Манту, яка проходила вогнено і залишила на руці навіть шрам). Лікарі, винні в профанації лікування туберкульози, без ніяких викидів совісти, підпорядкувалися розпорядженню адміністрації виписати з лікарні хворого в гарячці — і до карцеру. Покарання примінено за ,,інформацію'' — страждаючий хворий ,,посмів'' оповісти своїм друзям з табору ч. 35 про примінювані ,,методи'' лікування.

Наші багаторазові намагання оскаржити сваволю медичних службовців табору, тюрми, лікарні Медичного управління МВД СРСР були даремні. Беззаконня підтримували і розподіляли немов у приказці ,,Ворона вороні...'', але на шкоду високим принципам своєї гуманної професії: лікувати і рятувати людину найперше та понад усе! (Ми зверталися до лікарів: Попова, Бобілева, Степаненко, Савініни, Каленчин, Ружицького, Старікова).

Щоб облегшити важке становище хворого О. Сергієнка та щоб його перевели на лікування до Міжобласної лікарні, ми зверталися листовно до ЦК КПРС 23 серпня 1977 та 18 вересня 1977.

Обидва листи були переадресовані до установи, на яку ми скаржилися та куди вже тричі писали: 11 серпня 1977, 11 вересня 1977, 11 жовтня 1977. Довго чекали, і ось листами з 28 вересня 1977 ч.11/5293 і 21 жовтня 1977 ч.11/5675 Медичне управління МВД СРСР потверджує, в особі виконавця скарг — лікаря куратора Ружицького, безпідставне і лицемірне визнання хворого Олександра Сергієнка ,,...практично здоровим''. Такий висновок зроблено безвідповідально і позаочно.

Ніхто не ставив Олександрові Сергієнкові діягнози. Він у робочій колонії, на примусових роботах, без лікарсько-клінічного нагляду й обслідування. Після березневого ,,лікування'' в таборовій лікарні установи ВС—389 він від червня м. р. важко хворіє. Тепер у Сергієнка, крім основної хвороби, побільшилася селезінка і печінка, болить шлунок, докучає серце; він гарячкує.

Як покарання за протестну голодівку 8 січня 1977 року, хворому відібрали призначене санітарним пунктом дієтне харчування.

Природна реакція самозахисту не викликає у нікого осуду, за вийнятком лікарів медичних служб, якщо це відноситься до політв'язнів. Не велика заслуга вбити людину! Не лікувати — значить — убити!

Олександра Сергієнка не лікують. Практикований безконтрольний та односторонній розгляд скарг так і приводить до трагічних наслідків.

Ми просимо Вас авторитетно вглянути в цю справу — доручити відправити Олександра Сергієнка до міжобласної лікарні на лікування. Просимо приспішити дострокове звільнення О. Сергієнка з причини стану здоров'я. Коли б шанували закони в СРСР, він, з причин здоров'я, уже давно повинен бути на волі.

19 листопада 1977

Матір — О. Мешко
Дружина — З. Вівчар

На наше прохання про дозвіл вислати хворому харчеву посилку 1 1/2 місяця перед призначеним реченцем, установа ВС—389 відповіла телеграмою: ,,На основі рішення лікарської комісії Сергієнкові О. Відмовляється отримати харчеву посилку. НР 575 Поляков 12.11.77''.

О. М.

ПОЛІТИКА БЕЗ ПОЛІТИКІВ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

титься комунізмом. Блискуче, але з засади ефемеридне, поводження осягають звичайно рухи, окреслювані як фашистські, а властиво тоталітарні. Згадані головні европейські політичні рухи ніде досі не вважають ,,пережитком".

А втім, про ,,пережиток" політичних партій не може свідчити навіть найзавзятіша неґація. Виперти їх з політичної арени можуть тільки нові, життєві, дійсно потрібні, покликані до життя фракції.

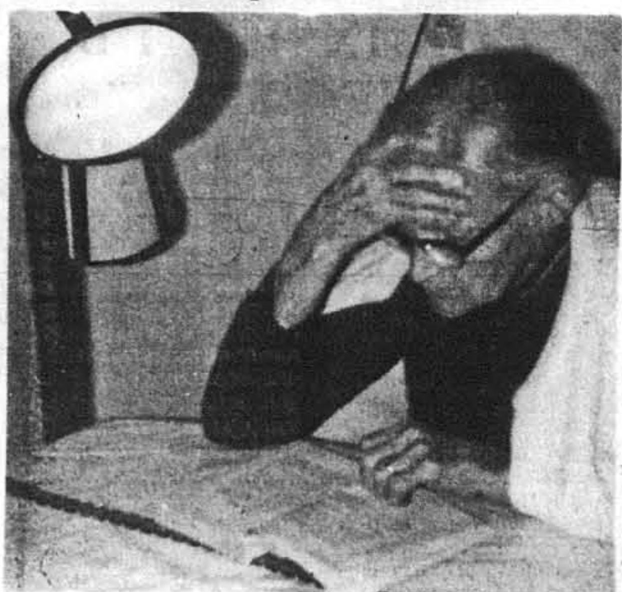
Можна зрозуміти погромників політичних фракцій на еміґрації ,,з позиції", як це говориться ,,діялектично", — комуністичного режиму. Для них і історичні і всякі політичні партії, за виїмком одної, яка серед еміґрації, принаймні явно, — не існує, не так є пережитком, як загрозою, якій на останньому пленумі партії присвячено стільки уваги. Але якщо б політична еміґрація мала власними руками погребти свої фракції, — то це був би самовбивний акт.

Можна розігнати на чотири сторони світу всіх політиків, але кожний, хто після них підійме публічну діяльність, пічне знову робити політику. А його прихильники створять політичну фракцію. Можна зліквідувати політиків, але не дасться зі суспільного життя виключити політику. Завжди можна почати від початку, але коли хтось готується до матурального іспиту, матиме малу користь з того, що повторить собі буквар.

В різних моментах національної історії на чоло висуваються та або інша фракція. Раз її підтримує ціле суспільство, то знову вона тратить майже зовсім довір'я. Деколи, з засуду народу, вона розпадається. На її місце приходить інша. Але на цей процес не мають жадного впливу теоретичні й публіцистичні ,,перебудови" чи паперові ,,реформи". Політичні рухи в сьогоднішній Україні запали знову під землю, але чому правляча партія присвячує стільки уваги і ,,націоналістично-реакційним елементам'', і ,,буржуазним'', і ,,клерикальним", і ,,соціялдемократичним"? Уявім собі, що одного дня нагло УССР перестає існувати. Чи тоді суспільство пічне обдумувати нові ,,структури"? Очевидно, що ні. Бо цього самого дня відродиться і ОУН і демократичні та ліберальні угрупування.

Усі фракції, які виросли з потреб народу, є йому потрібні. Кожна з них має частину рації. Вони доповняють себе взаємно, творять неначе гармонію змагань народу. Коли якась з них стане пережитком або виконає до кінця свою історичну ролю, певно провалиться внаслідок природної смерти. Але поворот до політичного примітивізму, а особливо до ліквідації політики, означало б скору смерть не так фракцій, як суспільства.

Пам'яті Параскевії-Асі Чмоли

Бл. п. Ася Чмола

Клонимо голови наші в молитві й глибокій пошані, бо 3-го січня ц. р. у Боффало, Н. Й., відійшла на Вічну Ватру св. п. пл. сен. Ася Чмола, дружина співосновника Пласту, скавтмайстра і організатора-піонера перших пластових таборів на Соколі в Україні, полковника Українських Січових Стрільців, професора українських шкіл Івана Чмоли, якого большевицько - московський кат арештував, вивіз та певно замучив, бо вістки про нього пропала назавжди.

Св. п. Ася, народилася 22-го жовтня 1895 р. в Роківні на Харківщині. Її козацький рід Мокроус, виводився з чернігівських полковників. Дитиною виростала вона на хуторі в Пархомовці, де її батько завідував цукроварнею українського маєтку Харитоненка. Середню школу закінчила в місті Охтирка. В Києві студіювала та закінчила Комерційний Інститут, в роки, які були пробудженням будови й закріплення Української Народної Республіки, боротьби українських військ з большевицькими бандами Муравйова та трагічно-геройських Крут. Крім праці в українських міністерствах, вона як медсестра опікувалася хворими та раненими українськими воями. Дружила в гурті високих українських старшин Січових Стрільців як полк. Евген Коновалець, полк. Андрій Мельник, полк. Іван Чмола та інші, які як вона сама часто висловлювалась, полонили її душу зовнішньою елегантністю, тонкою інтелігентністю, високою культурою, а передусім посвятою великої ідеї — будови Української Самостійної Держави.

По закінченні визвольних змагань, молодий старшина Іван Чмола перейшов „на чорно" румунський кордон, пробився до Києва, забрав суджену Асю і через Прагу —Відень вони продісталися до Галичини, де в 1921 р. поселилися у Яворові. Він працював учителем української гімназії (географія руханка), а св. п. Ася провадила кухню для студентського гуртожитку. В році 1930 переїхали на постійно до міста Дрогобича на таку саму посаду. Українська гімназія в Яворові та Дрогобичі все була сіллю в очах польського шовіністичного уряду та поліції, так що дім Чмолів не оминав частих поліційних трусів, а то арештів включно з вивезенням до польського концентраційного табору в Березі Картузькій. Однак праця пластова набирала розмаху і сили. На першому пл. таборі на Соколі, де проф. Іван Чмола став його комендантом, а його дружина часто й залюбки вибиралася із своїм чоловіком чи групою пл. студентської молоді на довгі прогулянки з табору, чи літом та зимою на лещатах в чудові карпатські гори „Горгани". Вона з наплечником завзято додержувала повного кроку своєму чоловікові. В таких пластових прогулянках багато учасників не витримувало такої проби вироблення сильної волі, обов'язковості й дисципліни, але ті, що залишилися були вже гідними називатися пластунами. Як активна повна енергії пластунка, Ася брала участь у пластовій обласній стрічі в 1926 р. біля скель „Бубнище" в Підлютому Старяві на горі „Ключ" і Маківці, де відбувались національні здвиги.

В 1930 р. вона стала співосновником І-го куреня ім. Ст. Тисовського де її чоловік був першим курінним, з приходом німців працювала в Народній Торгівлі, а за большевицької окупації вчила російської мови.

22-го червня 1941 р. большевицькі „визволителі" переводили в Галичині масові арештування. Такої масівки вивозу зазнало місто Дрогобич, де жертвою став проф. Іван Чмола, за яким пропав вселякий слід.

Від цього часу життя св. п. Асі Чмоли мов у пісні на білому полотні мережилося різними барвами...З великого жалю й туги душі, з опечаленого болю серця дружини і матері, мережила вона вишивку безперервно, все іншу й іншу...все кращу.Крім праці учительки садочка заробляла вона на доживлення своїх двох синів, які були при війську чи на студіях, з вишивкою не розставалася і в Боффало аж до часу коли тяжка хвороба обезсилила її фізичний стан.

І справді ніхто не мав стільки чудових вишивок як „Баба Ася". А в цьому пребагатому мистецтві скільки там кольорів, любови по втраті чоловіка й батька, любови до двох синів й рідних...але й скільки там кольору тяжкого смутку, жалю і терпіння захованого горячою сльозою, якої ніхто й ніколи на її обличчі не бачив, вона бо твердо вірила, що він ще живе... що він ще колись повернеться, одначе він не вертався аж до хвилини, коли у тяжких болях хвороби у снах стало їй наче краще й легше, і вона шукаючи його з погідною й лагідною усмішкою тихо заснула,й ніби ще шептала, держачись за руку: „Мені вже добре і я щаслива, бо я на вічній Ватрі серед тих самих старших що були у Києві, тут є Дрот, Цьопа Сірий Лев, тут є моє щастя! Є той якого я довгими роками сподівалась...шукала...

Чудові квіти, а зокрема чорнобривці пишались перед хатою, де проживала св. п. Ася Чмола. Вони, мов зарум'янені усміхнені личка пластового юнацтва (так говорила), мандрували рівними рядочками, так, що проїжджаючі люди любувались їхньою красою. Літом свій городець, а в ньому різні квіти „Баба Ася" любила понад життя. Від ранку до пізнього вечора вона їх доглядала, вона з ними розмовляла. Зимові дні й вечори, вишивала, викінчувала шити киптарі для пластунок, вчила гаптування, а зокрема зачитувалась українськими книжками. Св. п. Ася Чмола була першою, яка провадила кухню на Пластовому Таборі на „Новому Соколі" в Норд Колінсі, Н. Й.

Такою була св. п. пл. сен. Ася Чмола...Матінкою і Мамусею рідненькою двом синам, доброю, доброю „Бабою-Голубкою" внукам та невісткам. Добродійкою — Бабусею добрим приятелям. Її добродійство життя проявлялось прикладом на слідування людини надзвичайної великої скромности й праці,людини-спокою, терпеливости та любови рідних й рідного народу.

Покійна — це взірець української жінки страдальниці, яка вміла гідно переносити хрест свого нелегкого життя аж до останнього віддиху.

Похоронено її на кладовищі св. Матвія у Боффало в навечер'я Христового Різдва. В часі похоронних відправ, члени пластової станиці в пластових однострях взяли участь, а станичний пл. сен. Ярослав Пришляк при відкритій домовині виголосив слово прощання в життьовий шлях Покійної. Опісля присутні відспівали — „Ніч вже йде". Про покійну в церкві зворушливими словами говорив о. дек. д-р Павло Івахів, а над могилою в імені української громади і УККА промовив д-р Мих. Лоза. Останній салют-звіт в імені станичної пластової старшини та молоді, спільно передав пл. сен. Я. Пришляк, станичний пластової станиці в Боффало.

Я. П.

Імпозантний виступ співачки Марії Ясінської-Мурованої

У вівторок, 22-го листопада м.р. виступила перед різнонаціональною публікою в „Академі оф Мюзік — Речітал Гол" о одинадцятій год. ранку наша відома співачка Марія Ясінська-Мурована.

В програмі виступали дві добре заавансовані піаністки: Доротея Гаумер і Катерина Роч. Перша з них є речиталісткою та й органісткою. Студіювала фортепіяно при Філядельфійській Консерваторії під проводом Доротеї Персічетті та Алісон Р. Дрейк, а органи в Олександра Метюса. Вона грає на органах у центральній пресбітеріянській церкві в місті Норріставні, Па.

Друга піаністка К. Роч студіювала в Артура Регінальда та в мадам Ольги Самаров. Обидві вони є членами Матіне Музичного Клюбу. При двох фортепіянах відіграли вони померсійну „Варіяції" на тему Бетговена, оп. 35 Сейнт Сенса, а після теплого привітання публіки Аренського „Сілюети": „Лє Сабант", „Ля Кокет" і „Ля дансес".

Потому, під гучні оплески знайомої публіки, виступила наша, всіми загально люблена співачка, Марія Ясінська-Мурована з двома піснями Мусоргського: „Трепак" і серенадою „Співи й танці невіжчиків", після чого відспівала дві пісні В. Грудина: „Ти не прийшов" (присвята М. Ясінській-Мурованій) і „Рвала руту-м'яту" — перше виконання. Останньою з решої групи пісень відспівала солістка арію з Байковського „Пікової Дами" — „Вже близько північ". Виконання її пісень було на високо мистецькому рівні. Відчувалося гарну дикцію, свобідність та певність у всіх нюансах подаваних тонів — від пініссімо до сильного форте. Її вміле, майже драматичне, відчування тексту пісень, полонило публіку присмною, настроєво-змінливою емісією ніжно-ліричного, добре вишколеного голосу. Недарма найбільше оплесків одержала таки вона, наша граційна співачка, член і артистка вищезгаданого „Матіне Музичного Клюбу" у Філядельфії.

Велику здібність у грі на клярнеті виказала Марія Йовіно, учениця Йосифа Стефано та Карла Крельове. Вона студіює ще в музичному коледжі — Темпл університету у Філядельфії. Одержала стипендію від посадника Філядельфії та від „Борд оф Едюкейшен Сколершип". Її згадано в цьому році в „Гу іс гу ін Мюзік ін Амерікен Гайскулс". Акомпаньяторкою була також здібна Елис Б'янко. Ця акомпаньює ще в „Мендельсон Клюбі", „Стровбридж — Клодієр — Глі Клюбі", є директоркою „Матіне Мюзікал Клаб Корус-у" та грає на органах в „Арч Стріт Юнайтед Методіст Берч" у Філядельфії Марія Йовіно відіграла з великою рутиною фон Вебера „Концертіно" для клярнета, оп. 26, за що й вона здобула щирі та довгі аплодисменти слухачів.

Після неї ще раз виступила наша співачка-акторка М. Ясінська-Мурована з двома піснями Гріга: „Тепер пісня про Норвегію" та „Три любовні пісні про Норвегію". І тут виявила наша співачка свій хист в інтерпретуванні чужих пісень в англійській мові, якою вона володіє знаменито, подаючи в цій мові коротенький зміст заспіваних пісень. Добірна та уважна публіка віддячила її сильними та довгими оплесками.

На закінчення концерту виступили вдруге піаністки — Доротея Гаумер з Катериною Роч. У приємному дуеті, з питомою їм вправою, відіграли вони вміло та цікаво нелегкий твір Дебюссі-Равеля „Фете", а пізніше Рахманінова „Сюїту" ч. 2 оп. 17 — романс і тарантелю. Публіка не жалувала їм добре заслужених оплесків.

Акомпаньював Марії Ясінській-Мурованій талановитий піяніст Ян Дулік словацького походження. Він є магістром музики Темпл університету.

Пані Марія Ясінська-Мурована концертувала вже в ЗСА, Канаді та Европі. Незадово вийде з фірми „Арка" награна платівка її найновіших романтичних і клясичних пісень під назвою „Вірвані струни".

Відкривала та замикала цю гарну імпрезу нова президентка „Матіне Музичного Клюбу" Люїза Масотті, з походження українка.

Хоча вівторок звичайний день праці, однак на цей концерт прибуло майже сто людей, які люблять спів і музику. З українців було 8 осіб.

Богдан Стефанишин

Упісти відбули свою XI-річну Конференцію УПА

Одинадцята з черги спільна Конференція к. вояків УПА в Америці і Канаді відбулася у суботу, 10-го грудня м.р., в Українському Визвольному Домі в Ню Йорку, при 136 Друга Евеню.

В Конференції взяли участь члени Головних Управ Товариств к. вояків УПА в ЗСА і в Канаді та делегати Відділів: „Чікаго, Йонкерс, Ірвінгтон, Філядельфія, Ню Гейвен і Ню Йорку. На жаль Відділи: Клівленд, Детройт, Боффало і Рочестер не змогли взяти участи в Конференції з причини великих снігових.

Нарадами провадила Президія в складі: М. Ковальчин (голова Т-ва к. вояків УПА в ЗСА), як голова, заст. голови М. Кулик (голова Т-ва к. вояків УПА в Канаді) Б. Ковалик (ЗСА) і М. Кошик (Канада), як секретарі. В нарадах брали участь Андрій Соколик — голова ОУВФ-у, В. Мазур — президент УНП та інші друзі.

Конференція була присвячена 35-річчі постання УПА і 30-річчі великого Рейду частин УПА на Захід. Вшановано пам'ять померлих в останньому часі друзів упівців. Івана Козака-Бориса і Андрія Молень-Мака, як рівно ж проф. С. Ленкавського-к. Голови Проводу ОУН, Григорія Драбата та пані Бандерівської дружини сл. п. С. Бандери-Голови Проводу ОУН. Всі вони троє, як великі Українці поклали не одну цеглину під будову УПА.

По прийнятті порядку нарад, присутні вислухали звідомлень і інформацій членів Головних Управ в ЗСА і в Канаді, як рівнож звітів про стан і працю Відділів і Делегатур. Потім приступлено до речевої дискусії над звітами.

Під час нарад також обговорювано справи: Суспільної Опіки, видавничі, — найосновніше обговорено видання серійного „Літопису УПА", яких вже вийшли друком два томи в Торонті видавцями, яких є усі упісти Канади і ЗСА. Ширше обговорено співпрацю на комбатантському відтинку, а зокрема поєднання двох упівських організацій в одну.

Ділові наради, що проходили в дружній атмосфері, закінчено о год. 7:30 вечора відспіванням „Ще не вмерла Україна". Після того відбулася: вечеря учасників та гостей Конференції, приготовлена старанням Відділу Т-ва з Ню Йорку при помочі пань з місцевого Відділу ОЖ ООЧСУ, яка пройшла на милих розмовах-спогадах з минулих літ, при співі упівських пісень під професійним проводом В. Юркевича з його невідлучною бандурою.

Н.Н.

Виставка Анатолія Коломийця

Одна з мистецьких праць А. Коломийця — „Затока".

Наступного місяця, тобто 3-го, 4-го й 5-го березня, в галерії „Левів", у Чікаго, відбудеться виставка акварель мистця Анатолія Коломийця. Маестро Коломиєць, вже десятки років виявляє свій творчий талант в двох жанрах живопису, тобто в оліях і акварелях. Його акварелі відзначаються сміливістю виконання, чистотою фарб, певною легкістю і хрупкістю. Свіжість непорочних снігів, прозорість черствих ранків та сонних заток і пристаней полонять око глядача й його одушевлюють. Сюжети його акварель дуже різноманітні, але серед них часто представлені хмари, повітря і вода. Фарби в нього втримані в прозорому стані й тому влало утривалюють ці традиційні елементи акварельного мистецтва. Композиційно його акварелі щораз більше ускладнюються, збагачуються вишуканими, гожими сюжетами, примаюють багатством чітких деталів, виконаних у широкій гамі кольорів. Лінійна перспектива в його акварелях чергується із світлотінню, де вона влучно представлена різними віттінками фарб. Інколи видається, що фон картини продовжується у безконечність.

Цікаво, що в Коломийця немає олійних краєвидів. На його думку, акварельні фарби підходять краще для інтерпретації природи. Натомість, він вживає олійних фарб для творення абстрактних і фігуральних композицій.

Анатолій Коломиєць мав уже цілий ряд індивідуальних виставок у Чікаго й інших містах Америки. Сотні його картин прикрашують приватні колекції численних мешканців нашого міста й околиць.

Він народився 1927 року на Полтавщині. В роках 1948-52 Коломиєць студіював у Льежі, спершу в Мистецькому Інституті св. Луки, а потім у Королівській Академії Мистецтв, що її він закінчив з високим відзначенням. 1953 року він оселився в Чікаго, де живе з дружиною та двома дітьми.

Олійні картини А. Коломийця також щораз більше ускладнюються. Ще 1966 року в березневому числі журналу „Сучасність" Богдан Рубчак відмітив вплив французького кубізму на творчість Коломийця, як також його склонність до безпредметности. Від того часу олії Коломийця значно змінилися. В нього багато більше абстрактів і навіть його предметні картини прямують до абстракції. В його сучасних оліях помітна яскравість кольорів, удосконалене плянування, суворий баланс площин і барв. Часом глядач переконаний, що ніяка зміна, ніяке упрощення, чи додаток не могли би поліпшити даної картини. Сподіваємося, що Анатолій Коломиєць ще багато років служитиме музі й збагачуватиме свій мистецький дорібок.

Яр. Василів

Свято Державности в Спрінг Веллі

У неділю, 22-го січня українська громада, зорганізована при церкві св. Петра й Павла, вшанувала врочисто 60-ліття проголошення української державности.

Вранці монсеньйор о. Петро Скринковський під час Служби Божої виголосив відповідну проповідь, присвячену Великим Роковинам. Після Служби Божої у присутності репрезентантів українсько - американських ветеранів й українських організацій, як теж законодавців повіту Роклинду, вивішено український прапор на машті Сіті Гол і відчитано проклямацію, проголошуючи день 22-го січня днем Української Незалежности.

По полудні відбувся святочний концерт. Мішаний хор, який є ядром всіх святочних імпрез, під диригентурою д-ра Олега Волянського, відспівав низку чудових українських пісень. Слухачі подякували хористам і їхньому диригентові грімкими оплесками.

Учениці й ученики української суботньої школи під проводом інж. Ярополка Хандоги збагатили концертову програму своїми дуже вдалими виступами. Святочні промови виголосили Михайло Лучків по-українськи, а Сузі Брега поанглійськи. Обидві промови були дуже добре опрацьовані й гарно виголошені.

Марійка Хандога, Маруся і Крися Павлів, Оксана й Христя Лелітка під звуки ритмічного барабанного акомпаньяменту Степана Хандоги, відспівали з глибоким відчуттям сильно повстанську пісню „Марш Україна". Вони теж відспівали пісню „Мій рідний край". Обі пісні дуже сильно зворушили слухачів.

Опісля слідували сольо Марійки Хандоги на фортепіяні згармонізованої народної пісні „Стоїть явір над водою" і дует Марусі Павлів, скрипка, і Марійки Хандоги, фортепіян, пісні Василя Витвицького „Зірвалася хуртовина".

Довголітня учителька музики при українській суботній школі Олена Стельмачук відспівала гарним сопраном при власнім акомпаньяменті на фортепіяні дві улюблені стрілецькі пісні: „Заквітчали дівчатоньки" слова й музика Купчинського і лемківську пісню „Кедь ми прийшли карта".

Танцювальна група молоді „Чайка" під проводом колишнього ученика Авраменка й Сулими, Мирона Благого, відтанцювала прегарно два танці „Привіт" і „Гопак". Молоденькі танцюристи в чудових народніх строях полонили серця глядачів, які гучними оплесками нагороджували їх і їхнього учителя Мирона Благого.

Святочний концерт, у якому взяло участь багато молоді, закінчив хор під проводом д-ра Олега Волянського грімким: „Ще не вмерла Україна".

ВОС

Д-р Масик відсвяткував 80 років свого життя

Д-р Григорій Масик

В присутності своєї родини 29-го грудня м. р. Григорій Масик відсвяткував своїх 80 років в Толедо, Огайо.

Походить він із старого козацького роду та народився в козачій станиці в Сем'янівці 1897 р. біля Конотопу, колишньої Чернігівської губернії.

Батько його був церковним старостою та старшиною села-станиці. Бабуня його була сестрою землеміра Прокопа Тимошенка, що дав Україні та цілому світові визначних синів-учених: проф. Степана, проф. Володимира та посла і архітекта Сергія Тимошенків, що визначались кожний у своїй науковій ділянці.

Д-р Масик по закінченню народної школи вступив в Конотопі до гімназії, яку закінчив 1916 року прискореною матурою та поступив в царську армію, де пробув аж до Різдва 1917 року. Там мав нагоду познайомитися ближче з москалями та побачити велику різницю між двома народами, що й викликало його ненависть до москалів та глибокий патріотизм.

Після абдикації царя, він попадає у вир українського повстання та вступає в „Сіру" дивізію, а пізніше бере активну участь в повстанні проти гетьмана.

По якомусь часі стає начальником охорони дирекції, а далі вертається знову центр боїв.

Був ранений і пережив усі тифуси на соломі залізничних двірців і, нарешті, попадає в Одеську тюрму. Його мали розстріляти, але йому вдалося переконати тюремного директора -анекавідиста, що він із Галичини і його випустили. Вирвавшись із тюрми, Масик вернувся до української армії Безручка, потім кулеметної дивізії Мазуренка і Пузицького та, нарешті, перейшов Збруч і попав в польські інтерновані табори біля Познанщини. Там і одружився із Настею із Сулимів, що теж була в українській повстанчій армії фельдшером і походила із козацького роду, що сягає аж до гетьмана Сулими. Народилась на хуторі Омельник біля Кременчуга, колишньої Полтавської губернії. Ще як молода дівчина, ходячи до „інституту благородних девиц" належала до підпільних українських організацій Івана Франка і т. д. Тут же у військовому таборі і народився їм єдиний син Богдан.

По двох роках д-р Масик покинув польські табори та двох своїх братів Віктора і Костю, що теж брали повну участь у визвольних змаганнях від самого початку, і переїхав до Чехії, опинившись в Празі, де і закінчив медицину, а його дружина Настя — філософію на чеському Карловому університеті.

Нелегко було студіювати на чужині і не всі дістали стипендію, і д-р Масик мусів під час студій тяжко працювати як робітник на дорогах, а його дружина ночами шила сорочки для великих крамниць, щоб себе та свою родину утримати. Це відбилось на її здоров'ї — уже і так підкошеним під час війни, і вона, вспівши ще зробити професуру, померла у Празі 1937 року.

За якийсь час д-р Масик одружився вдруге з чешкою Марією Шімоновою (Галею),яка вивчила до перфектности українську мову і стала його незрадливим другом до сьогоднішнього дня на еміграції та незамінимою бабунею шістьом внукам свого чоловіка (дітям д-ра Богдана Масика).

На жаль, не вдалося д-рові Масикові довго практикувати свою медицину в Чехії. На наказ німецького уряду 1941 року д-р Масик попав примусово до Ганноверу—західної частини Німеччини і спочатку працював як фабричний лікар у фабриці Континенталь (найбільша гумова фабрика),а пізніше по нострифікації свого медичного докторату в Берліні як шеф лікар. По приході альянтів, будучи політично незаанґажованим, залишився і надалі на своїй посаді аж до 1954 р., коли виїхав за своїм сином до Америки, який по закінченні української гімназії в Модржанах на Чехії та Геттінгенського медичного факультету в Німеччині, виїхав до Америки вже в 1951 році, одружившись із Надією Мартіянів, батько якої скінчив Подебрадську академію в двадцятих роках.

По закінченню однорічної практики в Детройті д-р Масик поїхав до Роуд Айленд, де працював як сеньйор лікар в державному інституті, а пізніше переїхав до Толедо в Огайо де його син Богдан виробив собі приватну медичну практику та був асистентом директора державного інституту для умово хворих. Тут він працював аж до 75 року свого життя як медичний директор павільйону для старших пацієнтів.

Тепер, будучи 5 років на емеритурі, пише свої спогади про ті часи, коли босими ногами пройшов в огні цілу Україну, вив'язуючись чудом та Божою ласкою із смертельних ситуацій.

Д-р Масик ще як студент в Празі брав активну участь в студентському житті і був многократно вибраний до різних студентських позицій. Він також брав участь в чеській політиці в аграрній партії, здобуваючи впливових чеських приятелів-політиків. Маючи таким чином великі впливи він зумів їх використати в відновити існування уже де факто закритої української гімназії 1936 р., використовуючи особисті знайомства та політичні впливи. Ця гімназія випустила сотки свідомих українців, які сьогодні по всіх континентах і надалі продовжують національну роботу. Д-р Масик заснував ще перед приходом німців чесько-українську організацію в Молодій Болеславі та об'єднав усіх українців, що жили в околиці міста. Ця організація етнічного характеру була місцем українських танців, святкувань Різдвяних Свят та різних рефератів. По час війни д-р Масик був головою Українського Національного Об'єднання на північну Чехію з осідком в Молодій Болеславі і остався на тій позиції аж до від'їзду до Німеччини.

В Німеччині, в Ганновері у фабриці заклав (де він був шефом-лікарем) шпиталь, в якому він умів і дипломатично охороняв сотки українських робітників, що під час війни працювали в страшних умовинах, недоїдженях, пошестях та інших хворобах, включно своєї власної наймолодшої сестри Марфи, яку німці якимсь чудом привезли туди до тої самої фабрики як „остарбайтерку". За ці усі страждання та відданість і працю Бог його нагородив довгим життям. Хоч дав йому лише одного сина д-ра Богдана Масика, зате надідив його шістьма внуками, з яких двоє найстарших студіюють медицину — Тамара і Тарас.

Н. Н.

ШАНОВНІ ДЕЛЕҐАТИ Й ДЕЛЕҐАТКИ 29 КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ! КОНВЕНЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ, МЕТОЮ ЯКОЇ Є ПРИДБАННЯ 3,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ВЖЕ ПОЧАЛАСЯ. ПРОСИМО ВАС ПАМ'ЯТАТИ ПРО „ДЕЛЕҐАТСЬКУ ДЕСЯТКУ" НОВИХ ЧЛЕНІВ! ВАШ ГОЛОС БУДЕ ТИМБІЛЬШ ПЕРЕКОНЛИВИЙ, ЧИМ БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ ВИ ЗОРГАНІЗУЄТЕ ДО КОНВЕНЦІЇ

Українська громада Кенори у 60-річчя Української Державности

Читальня „Просвіта" в Кенорі, Онтаріо, яка сповнює обов'язки всеукраїнського центру культури, влаштувала 22-го січня 1978 р. святочний обід для відзначення Різдвяних Свят і 60-річчя української державности. В часі обіду, в якім взяли участь поверх 90 учасників, виступили з промовами парох української греко - православної церкви в Кенорі, о. Ярмусь і асистент екзекутивного директора, М. Спольський. О. Ярмусь з'ясував значення обрядів Різдвяних Свят та їхнє примінення сьогодні, а М. Спольський, відчитавши звернення Комітету Українців Канади для відзначення 60-річчя Української Державности, нав'язав цю історичну подію до праці українських установ в Канаді для збереження української субстанції в Канаді.

Святочний обід зорганізувало жіноче товариство ім. О. Кобилянської під проводом заст. голови, п-ні В. Кондрат та при співпраці т-ва Читальні „Просвіта", головою якої є П. Кіт. В часі обіду з привітом від відділу Взаємної Помочі та клюбу сеньйорів виступила п-ні М. Степанюк. Присутні відзначили трьох учасників Визвольних Змагань І. Мисака, Я. Михальчука і Й. Лозинського, відспіванням „Многая літа".

Із збірки переведеної в часі обіду передано до Централі КУК 100 дол. як даток для відзначення 60-річчя Української Державности.

Комітет Українців Канади
Централя

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. мґра Ярослава Станецького
який помер у Львові 14-го лютого 1978 року
складають 25.00 долярів
на Український Науковий Інститут в Гарварді —
Ірина та Юрій ПРОКОПИШИНИ

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА
передає щиру подяку за пожертву
в сумі 80.00 долярів,
яку зложила на цілі НТШ — в пам'ять
сл. п. проф. Миколи Остап'яка
РОДИНА ПОКІЙНОГО

Помолімось за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедр Українознавства.

Впреп. о. декан П. Огірко, Вельмидостойний духовний опікун ФКУ, відслужить двадцяту Заупокійну Св. Літургію, в п'ятницю, 10-го березня 1978 року, о год. 8-ій ранку, в УКЦеркві Царя Христа, в Бостоні, Масс., за Бл. П.:

МИХАЙЛА СТАСЮКА
Д-ра ІГОРЯ ЦИМБАЛІСТОГО
МИРОСЛАВА СТАСІВА
ДМИТРА ЧЕРНЯВСЬКОГО
ЯКОВА КОДНОГО
СТЕПАНА ЖУКА
ДМИТРА ОНИЩАКА
МАРІЮ ОСТАП'ЮК

Просимо всіх Вп. Членів ФКУ прилучитися до нас і в поході спільних молитов до Всевишнього зберегти в непроминаючій вдячності та пошані світлу пам'ять тих, що творили добро.

Наступне Заупокійне Богослуження відправить о. Петро Огірко 14-го квітня 1978 року.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФКУ

В ПЕРШУ СУМНУ І НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ
РІЧНИЦЮ (9-го березня 1978),
як з волі Божої відійшов у Вічність
наш Найдорожчий і Незабутній
МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

ФЕДІР ГИЧКО

буде відправлена
в неділю, 12-го березня 1978 року
ПАНАХИДА
в Українській Православній Церкві
св. Покрови у Філядельфії, Па.
(12-та і Овклейн вул.)

Просимо Знайомих, Приятелів згадати Покійного в цей день у своїх молитвах.

Тяжким горем прибиті:
дружина — ЛЮБА
син — ВІКТОР з родиною
син — АНАТОЛІЙ
та Родина в Україні

УСВТ „Чорноморська Січ"
в Нюарку, Н. Дж.
в глибокому смутку повідомляє
все своє Членство і Симпатиків,
що дня 4-го березня 1978 року відійшов у Вічність,
на 61-му році життя

бл. п.

АНТІН ЛАЗІРКО

довголітній член, меценат Т-ва, щирий прихильник української молоді.

•

Опечаленій Родині Покійного цією дорогою, складаємо щирі співчуття.

УПРАВА УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

Український Конгресовий Комітет Америки
Відділ Нюарк-Ірвінгтон й околиця
повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ

ЗІ ЗВИЧАЙНИМ ПОРЯДКОМ НАРАД
відбудуться
в неділю, 12 березня 1978 р., о год. 4 по пол.
в Українськім Народнім Домі
при 140 Проспект Аве. в Ірвінгтоні, Н. Дж.

Управа

Світова Федерація
Українських Жіночих Організацій
повідомляє все Українське Організоване Жіноцтво,
що 25-го лютого 1978 року відійшла у Вічність

бл. п.

ОКСАНА ҐЕНҐАЛО
родом ГОЛУБІНКА

гімназійна вчителька і громадська діячка.

Членка ОУН і Пласту з юнацьких літ і студентських товариств в часі студій у Празі. У 1946 р. одружилась із Петром Ґенґалом, і коли подружжя у 1950 р. переїхало до ЗСА, увійшла в жіноче організоване життя. Як членка ГУ Українського Золотого Хреста заснувала дитячу світличку у Філядельфії, Па. і літній відпочинковий табір для дітвори у Лігайтоні, Па. Як членка 20-го Відділу Союзу Українок Америки започаткувала його програму обрядовости. У Світовій Раді Дошкілля увійшла до Комісії Посібників, в Управі СФУЖО розробляла програму нар. мистецтва і очолювала Комісію КУПАЯ. У Пласті займала різні провідні становища. В Управі ЗУАДКомітету була довгі роки секретаркою. Була членом Управи місцевого Відділу УККА.

ПОХОРОН відбувся 4-го березня 1978 року з церкви Царя Христа, на український католицький цвинтар у Філядельфії, Па.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Управа СФУЖО

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятелями,
що 4-го березня 1978 року, по тяжкій недузі,
відійшов у Вічність на 61-му році життя,
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, СИН і БРАТ

бл. п.

АНТІН ЛАЗІРКО

урodж. в Старій Солі, Зах. Україна, відомий довголітній підприємець.

ПАНАХИДА — у вівторок, 7-го березня 1978 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Ірвінґтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН — в середу, 8-го березня 1978 р., з того ж похоронного заведення, о год. 8:30 ранку до церкви св. Івана Хрестителя, відтак на український православний цвинтар св. Андрея в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
НАТАЛІЯ — дружина
НАТАЛІЯ і ОЛЕГ — діти
МАРІЯ — мама в Україні
ОЛЬГА, ҐЕНЯ і ЛЮБА — сестри з родинами в Україні
МАРІЯ РУДЗІНСЬКА — тета
ІРЕНА КОЧЕРЖУК — кузинка, з родиною
ЛЮБА ТУРЯНСЬКА — кузинка, з родиною
ЛЮБОМИР РУДЗІНСЬКИЙ — кузин, з родиною
та ближча і дальша Родина в Америці і Україні

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню, II поверх, Ню Йорк
(Дім Українського Визвольного Фронту)

П'ятниця, 10 березня 1978 р., год. 7:30 веч.
Проф. МИХАЙЛО КУЧЕР
„Слово, як національно-формуючий чинник"
ДОПОВІДЬ
Після доповіді — дискусія.

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців в Америці
запрошує Українське Громадянство на
ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ КАРТИН
ЛЮДМИЛИ МОРОЗОВОЇ
і
ЯРОСЛАВА ВИЖНИЦЬКОГО
в неділю, 12-го березня 1978 р.,о год. 1-ій по пол., в Ґалерії ОМУА, 136 Друга Авеню, Ню Иорк, Н. И.

Виставка триватиме до 26-го березня, і відкрита щоденно від 6-8 веч., суботи і неділі від 1-8 веч.

Ділимося сумною вісткою з Українською Громадою,
що з волі Всевишнього, дня 23-го січня 1978 р.,
у Львові, відійшла у Вічність
наша Найдорожча
СЕСТРА і ПРИЯТЕЛЬКА

бл. п. мґр АНТОНИНА В. СТРУТИНСЬКА

колишня учителька української гімназії у Львові,
педагог і науковий дослідник.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА була відслужена в катедральному храмі Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці у Філядельфії, Па.

В НЕДІЛЮ, 19-го БЕРЕЗНЯ 1978 р., о год. 12-ій дня буде відслужена СВЯТА ЛІТУРГІЯ за спокій душі Покійної в церкві СВ. МИКОЛАЯ у Філядельфії, Па.

В глибокому смутку —
РІДНЯ і ПРИЯТЕЛІ

З глибоким сумом повідомляємо Приятелів і Знайомих,
що 30-го січня 1978 р. в ок. Детройту, Міш.,
на 85-му році життя, упокоївся
наш Дорогенький БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

ІВАН ЛОПУШАНСЬКИЙ

В глибокому смутку залишені:
сини:
РОМАН з родиною в Казахстані
БОГДАН з дружиною
МИРОН з дружиною
донька — МАРТА (МАНАС) з родиною в Америці
Ближча і дальша Родина в Америці, Україні і Канаді

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими,
що в Торонті, Канада, упокоїлася в Божі
16-го грудня 1977 року
наша Найдорожча
МАМА, ДРУЖИНА і БАБУНЯ

бл. п. маґістер фармації

СОФІЯ з ДОЛОШИЦЬКИХ ТИМЧИШИН

нар. в Добросині, пов. Рава Руська.

ПОХОРОНЕНА 20-го грудня 1977 року на цвинтарі Prospect в Торонті, Канада.

Горем прибиті:
муж — НИКОЛАЙ
син — ОМЕЛЯН
синова — ЛЕСЯ
внуки — МАТВІЙКО і ДОРЦЯ
Родина в Україні, Канаді і Бельгії

Головна Управа Українського Лікарського
Товариства Північної Америки
перенесла своє бюро
ДО ІНШОГО ПРИМІЩЕННЯ
(будинок Інституту Модерного Мистецтва).

Нова адреса є:
Ukrainian Medical Association
of North America, Inc.
2320 West Chicago Avenue
Chicago, Ill. 60622

За Управу:
Д-р М. КОЛЕНСЬКИЙ, секретар

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ ДНІ У ВАШІНҐТОНІ

11-12 березня 1978 року

Субота, 11 березня, о 1-ій год. по пол.
ПОКЛІН КОБЗАРЕВІ
під його пам'ятником,
при вулицях 22 і П, у північно-західній частині Вашінґтону.
Влаштовує Відділ УККА

Неділя, 12-го березня, о 4-ій год. по пол.
КОНЦЕРТ ПАМ'ЯТІ ШЕВЧЕНКА
в О'Коннор Авдиторії Коледжу Трініті
при Мічіґан Авеню і Франклін вул.
у північно-східньому Вашінґтоні
Влаштовує Об'єднання Українців Вашінґтону.

В ПРОГРАМІ КОНЦЕРТУ:
Рената Бабак, *меццо-сопрано;* **Дікран Ямґочіян,** *баритон*
Ансамбль Бандуристів у Вашінґтоні
і **Дмитро Корбутяк** *з доповіддю* **„Шевченко і поляки"**

У глибокому смутку повідомляємо
Рідних, Приятелів і Знайомих,
що 14-го лютого 1978 р., на 76-му році життя,
відійшла у Вічність у Сейнт Пітерсбург, Фльорида,
наша Найдорожча
МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п. СОФІЯ ОХВАТ-МАЛАХОВСЬКА ПИСКАЧ АЛЕКСАНДЕР

ПАНАХИДА була відслужена в п'ятницю, 17-го лютого 1978 р., в похоронному заведенні Б. Коцюбинського у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 18-го лютого 1978 р., з того ж похоронного заведення до собору Непорочного Зачаття ПДМ, а звідти на цвинтар у Факс Чейсі.

Горем прибиті:
МАРІЯ ШАТТ — дочка з чоловіком РИЧАРДОМ
ВАСИЛЬ — син з дружиною ФРЕНЦИС і дітьми
ОЛЬГА — дочка
ЙОАН — син з дружиною СТЕЛЕЮ, дітьми й внуками

Капеля Бандуристів
ім. Т. Шевченка в Детройті, Міш.
ділиться з Громадянством сумною вісткою
про несподівану смерть її давнього члена

бл. п.

ТАРАСА ЛОЗИНСЬКОГО

та висловлює свій глибокий жаль і співчуття
Родині й Друзям Покійного.

Хай буде вічна Йому пам'ять та легка нерідна земля.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ
Комісія Патріяршого Фонду
ПОВІДОМЛЕННЯ 1 — 1978

На Патріярший Фонд зложили:

по 1,000.00 дол. — Володимир Питяк, Надія і Стефан Гробельські;
по 500.00 дол. — д-р Богдан Кузьма в пам'ять Батька, бл. п. проф. Ореста Кузьми, Олександер Лиско, д-р Іван і Уляна Козак, Ева і Іван Дідич;
по 200.00 дол. — д-р Дарія Савдик;
по 100.00 — д-р Михайло Логаза, інж. Володимир і Лідія Магун, Ірена і Володимир Біловус, Омелян Татунчак, д-р Люба і Николай Ніку, Ася Левицька, Володимир Кавка, в пам'ять бл. п. Олени з Яцкевичів Шиян;
по 50.00 дол. — Софія і Всеволод Клюфас, Петро Мицьківський, в пам'ять бл. п. Емілії Рак;
по 25.00 дол. — д-р Зенон Лев Мельник, проф. Володимир і Ірена Винницькі, Марта і Адам Морачевські, Анна і Йосиф Губчак, Стефанія Драср;
по 20.00 дол. — Анастазія Фрагніто, Анна і Микола Тимків, в пам'ять бл. п. о. Івана Прокоповича, А. і М. Тимків, в пам'ять бл. п. проф. Миколи Остапяка, Ірена Ільницька;
по 15.00 дол. — Осип Гарасимяк;
по 10.00 дол. — Катерина і Іван Запалюх, Ірена і Михайло Мороз, в пам'ять бл. п. Мати Клявдії Федаш, ЧСВВ;
по 5.00 дол. — д-р Юрій А. Тершаковець, Слава Білас.

ЛИСТА ч. 1064 (Випані)

по 100.00 дол. — Стефанія Богославець, В. Дзінгала, Юліян і Ірена Охримович;
по 50.00 дол. — Дарія і Любомир Курилко;
по 25.00 дол. — д-р В. Базюк;
по 20.00 дол. — Василь Пасічняк, в пам'ять бл. п. Евгена Лозинського;
по 10.00 дол. — Стефан Косоноцький, Іван Фікула;
по 5.00 дол. — Ірена Біленька.

ЛИСТА ч. 1107 (Віллімставн)

по 250.00 дол. — Галя і Михайло Кузьмінські;
по 50.00 дол. — Лонгин Світенко, Александер Кобаса;
по 30.00 дол. — Галя і Андрій Стахнів, Марія Гаврих;
по 25.00 дол. — І. Васюрко, Петро Василишин;
по 20.00 дол. — Лев Барило;
по 10.00 дол. — Ігор Кобаса, Михайло Матковський;
по 5.00 дол. — Олександер Дорогий, Дмитро Молодован, О. Кобиця, П. Аркатин, Марійка Капій.

ЛИСТА ч. 1072 (Елізабет)

по 75.00 дол. — Т-во за Патріярхат, Відділ у Елізабет;
по 25.00 дол. — Мирон Пінковський;
по 10.00 дол. — Михайло Кухта, Йосиф Вольчик, Іван Солтівський;

ЗБІРКА ЗАМІСТЬ ПРОСФОРИ 1977 в Елізабет:

по 100.00 дол. — Богдан Ґолда, Іван Полянський, Михайло і Анна Юрченко;
по 50.00 дол. — Михайло Іванців, Володимир Загайкевич, д-р Роман Граб, Юлія Полянська, Володимир Бойчук, Роман Ірина Левицькі, Ярослав і Ольга Заремба;
по 30.00 дол. — Едвард Мельничук;
по 25.00 дол. — Іван Подільчук, Ярослав Закаляк, Орест Загайкевич, Павло Боднаренко, Стефан Карваш;
по 20.00 дол. — Ярослав Гусак, Василь Палюга;
по 10.00 дол. — Іван Боднар, Петро Штабалюк;
по 5.00 дол. — Микола Шубяк.

ЗБІРКА в Льорейн, Огайо:

по 90.00 дол. — Богдан Крайчик;
по 78.00 дол. — Безіменні пожертви;
по 74.00 дол. — Пакуш Михайло;
по 70.00 дол. — д-р Юліян Сілецький;
по 69.00 дол. — Франко Сілецький;
по 54.00 дол. — Дмитро і Анна Деркач;
по 52.00 дол. — Віктор Купіняк;
по 50.00 дол. — Параскевія Гасва, Омелян Лесюк;
по 44.00 дол. — Володимир Горський;
по 39.00 дол. — Евген Пакуш, Стефан Зубаль;
по 34.00 дол. — Володимир Кульчицький, Іван Дерев'яник;
по 32.00 дол. — Евген Пащин;
по 29.00 дол. — Степан Шуя, Іван Микита, Дмитро Курдіяка, Богдан Дейчаківський, Стефан Ганчарик;
по 26.00 дол. — Марія Нестеренко;
по 25.00 дол. — Петро Головецький;
по 24.00 дол. — Стефан Щеплоский, Марія Купчинська;
по 22.00 дол. — Григорій Черкас;
по 20.00 дол. — Александер Федик, Віктор Влашин;
по 15.00 дол. — Осип Дрогомирецький;
по 12.00 дол. — Петро Ореняк;
по 10.00 дол. — Григорій Гаркач, Марія Гаркач, Микола Сухарчук, Борис Калюшик;
по 8.00 дол. — Іван Головецький;
по 7.00 дол. — Константин Маціпинський;
по 5.00 дол. — Петро Івасишин, Ярослав Максимів, Андрій Блискун, Ярослав Хаванський, Анна Комар, Володимир Біляк, Петро Ратич, Магдалина Їжак, Осип Розмаринович;
по 4.00 дол. — Оля і Іван Черкас, Анна Кузан;
по 3.00 дол. — Параскевія Максимів, Єлисавета Сачко;
по 2.00 дол. — Марія Кобілянська, Евген Біляк, Іван Розмаринович;
по 1.00 дол. — Зенон Княгницький, Стефанія Пилипів, Зірка Стефанюк.

У загальній сумі жертводавців знаходиться 362.00 дол., як дар о. д-ра І. Нагаєвського з мировання в час Водохреща.

•

Замість квітів на могилу
бл. п. СОФІЇ ФИЛИПЧАК
на Патріярший Фонд зложили:

по 10.00 дол. — Осипа і Павло Кобзар, Марта і Юрій Кордуба, Олександер і Іванна Ничка, Ольга і Петро Смородський, Галина Шадура.

•

Замість квітів на могилу
бл. п. ДАРІЇ КУБІЙОВИЧ
на Патріярший Фонд зложили:

по 100.00 дол. — Христина і Іван Голуб;
по 50.00 дол. — Йосиф Гірняк і Олімпія Добровольська, Анастазія і Михайло Пирські;
по 25.00 дол. — д-р Марія Клячко, мгр Ева Піддубчишин;
по 20.00 дол. — Зеновія і Василь Никифорук, Зенон Машталір;
по 15.00 дол. — Надія і Стефан Гробельські, Марко Васильчук;
по 10.00 дол. — Володимир Дутка, Федір Стецко, книгарня „Сурма", Йосиф Тимочко;
по 5.00 дол. — Іван Дзядів.

•

Замість квітів на могилу
бл. п. ОРЕСТА КУЛИНЯКА
на Патріярший Фонд зложили:

по 100.00 дол. — Оля, Іван і Уляна Кулиняк;
по 200.00 дол. — Працівники Американського Інституту Аеронавтики — Приятелі Покійного;
по 50.00 дол. — Леонід і Ірена Рудницькі;
по 25.00 дол. — Олена і Юліян Головчак, Ірена і Володимир Медуха, Лідія Кий, Іван і Стефанія Слонські, Катруся і Атанас Кобрин, Романа і Мирослав Навроцькі;
по 20.00 дол. — Орися і Марта Рудик, Родина Гевки, Христина Плюта, Василь і Анна Найда, Евгенія і Михайло Білик;
по 10.00 дол. — Надія і Осип Німилович, Сидір Новаківський, Дарія і Ярослав Ратич, Любов і Ігор Пак, Зенон Кознарський, Анна і Іван Квік, Стефан і Марія Сенейко, Ізидор і Анастазія Жилаві, Марія і Теодор Жилаві, Тетяна і Зенон Цісик, Люїз і Ярослав Білинські, Микола і Анна Тимків;
по 5.00 дол. — Іванна і Ярослав Климовські, Любомир Люба, Іван і Анна Дзівак, Надія і Лев Ганусяк.

•

Комісія Патріяршого Фонду висловлює усім Вельмишановним Збірщикам і Жертводавцям, щиру подяку за їх труд і жертвенність.

Усі датки на Товариство Свята Софія можна відтягати від податку.

Число IRS 23-74380645.

Жертви на Патріярший Фонд можна складати на руки уповноважених збірщиків або висилати на адресу:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund
7911 Whitewood Road
Elkins Park, Philadelphia, Pa. 19117

---

† ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ КЛЮС, членка УНС Відд. 218 Т-ва Сокіл в Кампбелл, Огайо, померла 3 листопада 1977 р. на 79 р. життя. Нар. в 1891 р. і стала чл. УНС в 1925 р. Похорон відбувся 5 листопада 1977 р. на цвинтарі Кальварія в Янгставн, Огайо.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ІВАН ШЕРЕМЕТА, член УНС Відд. 13 Б-ва св. Миколая в Вотерліт, Н. Й., помер 16 жовтня 1977 р. на 71 р. життя. Нар. в 1906 р. в Крупське, Стрий, Україна і став чл. УНС в 1952 р. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Зеню і синів Миколу і Стефана. Похорон відбувся 19 жовтня 1977 р. на цвинтарі св. Миколая в Колоні, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
П. Шевчук, секр.

ОЛЕНА СТРУЦЬ, членка УНС Відд. 496 Т-ва ім. Т. Шевченка в Сістл, Ваш., померла 4 вересня 1977 р. на 83 р. життя. Нар. в 1893 р. і стала чл. УНС в 1953 р. Залишила у смутку Романа, Урсулю, Ірену і Ніку. Похорон відбувся 5 вересня 1977 р. на цвинтарі Сійболд в Байнбрідже, Вашінгтон.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ОНУФРІЙ ЧОЛІЙ, член УНС Відд. 367 Т-ва Запорожська Січ в Рочестері, Н. Й., помер 25 жовтня 1977 р. Нар. в 1894 р. в с. Давло, пов. Калуш, Залишив у смутку пасербицю Марію і пасерба Івана. Похорон відбувся 28 жовтня 1977 на цвинтарі голі Сепулчер в Рочестері, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Василь Попович, секр.

ІВАН ШАМЕН, член УНС Відд. 5 Б-ва св. Миколая в Асторії, Н. Й., помер 17 вересня 1977 р. на 57 р. життя. Нар. в 1920 р. в Ню Йорку, Н. Й. Залишив у смутку дружину Стеллу, дочку Розанну, синів Михайла і Івана. Похорон відбувся на укр. кат. цвинтарі Св. Духа в Гамптонбург, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Хоманчук, секр.

АННА ЙОГАН, членка УНС Відд. 36 С-ва Пресв. Богородиці в Рочестері, Н. Й., померла 13 грудня 1977 р. на 82 р. життя. Нар. в 1895 р. в Україні і стала чл. УНС в 1925 р. Залишила у смутку дочок Катерину і Раймонд, 4 внуків та 2 правнуків. Похорон відбувся 17 грудня 1977 р. на цвинтарі Голі Сепулчер в Рочестері, Н. Й.
Вічна Їй Пам'ять!
Марія Ковальчук, секр.

МАРІЯ ПОТОШНЯК, членка УНС Відд. 375 Т-ва ім. Д. Вітовського в Філядельфії, Па., померла 30 грудня 1977 р. на 72 р. життя. Нар. в 1907 р. в Україні і стала чл. УНС в 1961 р. Залишила у смутку сина Саул. Похорон відбувся 3 січня 1978 на цвинтарі Пресв. Марії в Дженкінтавн, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
П. Тарнавський, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ,
10-го БЕРЕЗНЯ 1978 р.

НЮАРК-ІРВІНГТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 371 Відд., о год. 7 веч. в залі УНДому в Ірвінгтоні. На Річних зборах переобрано стару Управу, а саме: Стефанія Стеців, гол., В. Шпирка, заст. гол., Ю. Баранюк, фін. секр., Леся Назарук, кас. К. Комісія: А. Феденишин, гол., М. Дереш і Гр. Литвин — члени. — Управа.

СУБОТА,
11-го БЕРЕЗНЯ 1978 р.

ВИПАНІ, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва ім. І. Франка 172 Відд., о год. 7-ій веч. в залі УКЦеркви при дорозі ч. 10. На порядку: звіти уступаючої Управи, дискусія, вибір нової Управи і К. Комісії на 1978 р., внески й побажання. — В. Осередчук, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 270 Відд., о год. 7 веч. в УНДомі. Проситься прибути і вирівняти чл. вкладки. Управа на 1978 р.: А. Струк, предс., С. Островський, фін. секр., П. А. Роїк, заст. фін. секр., В. Карий, Я. Іваницький, Л. Ляхоцька — К. Комісія. А. Струк, С. Островський, А. Роїк — організатори чл., представники до УККА і Надгудсонської Округи УНС. С. Островський — делегат на 29 Конвенцію УНС. — В. Бутковський, рек. секр.

НЕДІЛЯ,
12-го БЕРЕЗНЯ 1978 р.

ДЕТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя 292-ий Відд., о год. 1:30 по пол. в УНДомі. На останніх зборах вибрано п-ню Стефанію Федик, фінансовим секр. Місячні збори Відділу будуть дальше відбуватися кожної другої неділі місяця. — Управа.

РОЗШУКИ

Пошукую свою тету **ЮСТИНУ ДУДЯК ІЛЛІВНУ** яка мала двох синів: Івана і Андрія. Вони колись жили в м. Сан Павльо, вул. Руе де Франсіско. Правдоподібно переїхали до Канади. Прошу відгукнутись на мою адресу:
OSTAPIUK W.
8866 Central Avenue, N.E.
Blaine, Minn. 55434

Український Народний Союз
проголошує
ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ
потребуючим студентам
на академічний рік 1978-79

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам визнаних університетів і каледжів, які є членами УНСоюзу щонайменше два роки, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активности в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити до **31-го березня 1978 року**, на адресу:

Ukrainian National Association
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

ПРИЙМАЄТЬСЯ ОГОЛОШЕННЯ СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ у „СВОБОДІ"

Адміністрація „СВОБОДИ" повідомляє, що йдучи назустріч загальним побажанням, вона й в цьому році призначила окремі шпальти збільшеного Великоднього числа на оголошення традиційних святочних привітів і побажань.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ:

1 цаль через 1 шпальту	$ 4.00
1 цаль через 2 шпальти	6.00
2 цалі через 2 шпальти	10.00
3 цалі через 2 шпальти	15.00
4 цалі через 2 шпальти	20.00
5 цалів через 2 шпальти	25.00
6 цалів через 2 шпальти	30.00

та в інших розмірах.

Треба сподіватися, що загал нашого Громадянства використає цю нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдальших закутинах світу, куди навряд чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ
За новим стилем до 18-го березня 1978 р.
За старим стилем до 21-го квітня 1978 р.

Оголошення святочних побажань, РАЗОМ З ГРОШЕВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:

"Svoboda"
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

„Союзівка на вакаціях"!
З ОГЛЯДУ
НА ВАКАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ „СОЮЗІВКИ"
СОЮЗІВКА ЗАКРИТА
від 1-го березня до 1-го квітня 1978 р.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
прийме негайно на різні околиці ЗСА і Канади на дуже корисних умовах праці.

ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ

- Постійна праця. Запевнена платня. Соціальне, життьове і акцидентове забезпечення. Пенсійний фонд. Вакації.
- Першенство мають професійні асекураційні спеціялісти. Охочих працювати для УНСоюзу — перевишколимо.
- Зголошуйтеся листовно або телефонічно:

Ukrainian National Association
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303
Tel.: N.J. (201) 451-2200 — N.Y. (212) 227-5250-1

ТАРЗАН, Ч. 7912. Здогади

Це страшна ситуація!... Я втратив свого найкращого приятеля, як також літак і вантаж дорогоцінних самоцвітів!

Мусить бути якийсь зв'язок між збиттям літака та фактом, що самоцвіти зникли...

Я збитий з пантелику...

Чекай!... Останні слова, що їх промовив Тоні, були, що той інший літак старався змусити його приземлитися на летовищі серед джунґлів!